

RUH ve MADDE

7 Sayı: 78 — Temmuz 1966

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Afif Yesarı
Salih Öge
Erol Sevil
Azime Nakip
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök

Merhane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Bilürcü
Çakmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti :
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :

RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den

Sevgili Okuyucularına

Yaşadığımız dünyada bütün insanlık, hayatını kâinatta esasen mevcut olan nizam ve vahdete uygun kılabilmek yönünde, çeşitli kademelerde gayretlidir. Bu çeşitli kademeler; Dünya mektebinin, «Realiteler» adını verdiğimiz, sınıflarını teşkil etmektedir.

Realitelerin haiz olduğu bilgilerin anlayışına varmak, tatbikatını yapmak, daha üstün bilgileri alabilmek liyakatini bizlere kazandıracaktır. Halihazır durumumuz ne olursa olsun bizler için asıl önemli olan; içinde yaşadığımız hadiseleri kendi kudretimiz nisbetinde incelemek, gerçek değerini bulmaya çalışmaktır. Kudretimizin işe bilgimiz nisbetinde artacağı tabiidir. Zira karşı karşıya bulunduğumuz her hadisenin bizimle ilgili, bizi şuur aydınlığımıza biraz daha yaklaştıracak bir yardımdan başka birşey olmadığını artık biliyoruz. Hadiselerin lisanına vakıf olmak, onların tevlit edeceği güçlükleri yenmemiz ve hatta onları hayırlı ve matlûp olan istikametlere sevk etmek hakkını bize bahşedecektir. Şu anda ve şimdiye kadar insanlar çeşitli din, dil, ırk ve kavimler olarak künhüne varamıyacağımız tüm bilgiyi parçalara ayrılmış olarak talim ve tedris ettiler, ediyorlar. Zahlren aynı mütalâa olunan bu hususların bir ve aynı olan bir kaynak tarafından, TANRI izni ile yönetildiğini de artık biliyoruz. Bu asil kaynak yani «YÜKSEK İDARECI MEKANİZMA» nın bizlere bahşettiği imkânlardan faydalanarak kendimizi «İNSAN» ılık seviyesinin icabetirdiği davranışlara kavuşturmak bizler için vazife olmalıdır. Bunun adına «VICDAN» ılı yaşayış, «VICDANLI» yaşayış diyoruz. İlâhi İrade Kanunları'nın kendi ruhumuzda tecellisi ile bu kâim olacaktır. O zaman bizler Kanûn adamları olacağız. «HAKIKİ» yaşayışımıza kavuşacağız. «KURTULUŞ» budur. Çocuklar bir vakte kadar anne ve babaları tarafından yedirilirler. Öyleyse bizler bizi asıl saadete götüreceğ gerçek bilgileri arayalım. Bilgi alalım ve bilgi verelim. Susuzluğumuz bilgi susuzluğu, açlığımız bilgi açlığı olsun. Anlaşamıyoruz, ızdırıp çekiyoruz, hadiselerin girdabından kurtulamıyoruz. Kendimizi otomatizmamızın kuklası, hislerimizin zebunu, talihimizin oyuncağı sanıyoruz. Neden?

Çünkü bilgimiz az, bilgimiz yok.

Mecmuamız size bugüne kadar insanlara rehber ve ışık olmuş bilgileri görebildiği, sezebildiği nisbet-

(Devamı 3. sayfada)

MASKELİ BALO

Yazan: Suat TAHSUE

«Siz yine o maskeli balodan döndünüz.
Ben bu ismi verdim hayata.
Ayakta duracak haliniz kalmadı şimdi,
Soyunup dökünüzüz.

Siz kurtoğlu kurtsunuz bir ben tanıyorum sizi.
Bir ben biliyorum kuzu postuna girdiğinizi.
Bravo! Yine nasıl yutturdunuz?

Çektiniz adamları köşeye gizli
Tıkır tıkır yürütürken işinizi
Yine bıyık altından gülüyordunuz.

İşte balo bitti; evinize döndünüz.
Ayakta duracak haliniz kalmadı şimdi.
Bakmayın aynalara, aynalar kirli;
Aynalarda rezil olur sonra yüzünüz.»

diyor şair.

Oscar Wild'in bir masalı vardır: Küçük Hans isminde iyi kalpli bir bahçıvan var. Bir de dostu değirmenci. Hans, değirmencinin en iyi arkadaşı olduğuna inanmıştır. Boyuna kendi aleyhine ona yardımda bulunmakta, öbürü de onu aldatarak istismar etmektedir. Hans bir türlü değirmencinin adı ve düzenbaz bir kişi olduğuna inanmaz; her şeyini ona harcar ve hatta ölümü bile onun yüzünden olur. Değirmenci cenazesinde kocaman bir mendille gözlerini silerek bağıra bağıra ağlar. Hans'ın bahçesi değirmenciye kalmıştır; çünkü o, onun «en iyi arkadaşı»dır.

Sevmediği halde kocasının yüzüne gülen ve kaprislerine boyun eğdiren kadın, ortağının beşeri zaaflarını istismar ederek arkadaşlık adı altında hakkını yiyen iş adamı, vazifesini, yüzüne gülerek arkadaşına yaptıran çocuk aynı firmanın mümes-silidirler.

Bu «değirmenci» lerin haleti ruhiyele-ri nedir?

Gerçek his ve davranışların taklidini yaparak kendilerine maddi veya manevi menfaat sağlamak. Başkalarına hoş, bilgili, maharetli görünen insan bir takım menfaatlere kavuşacağını bilir. Fakat bu menfaatler aslında asla onu tatmin edecek değildir. Nitekim onun hiç bir zaman doymaması tatminsizliğini isbat eder. Bir süre yorgunlukla roller yapacaksınız. Mücadelelere girişeceksiniz. Sonra içinizde bir boşluk, bir eziklik, bir terkedilmişlik, yalnızlık duyacaksınız.

İntihara kalkışan şöhretler bu çaresiz yalnızlık ve terk edilmişlik duygusunun zebunudurlar.

Bir fahişe ile tanıştım. Kendisine gerçekten birkaç kişi âşık olmuştu ve bazıları onunla konuşabilmek için büyük fedakârlıklara katlanıyorlardı. Onunla evlenmek istiyorlardı. Bunlar genç, sıhhatli, içtimai mevkileri olan kişilerdi. O ise onlara hiç birini sevmediğini bana söyledi. O yüzden içinde bulunduğu hayatta batmıyor, para kazanıyor ve çocuğunu yetiştiriyordu.

İnsanoğlunun gerçek sevgiyi duyabil-
mekteki yoksunluğu ve aldatmalardan iba-
retten yalancı tatminlere sığınmaktaki acele-
liği ve korkaklığı onu içinden çıkılmaz bir
duruma sürüklemekte ve onu orada tut-
maktadır.

Yetmiş beş yaşında bir sandalacı ile ta-
rifi. Ağzında diş kalmamıştı, bacakları
kısa ve yalın idi. Bana balığından ve
sıcaklığından ikram etti. Ve bir hikâye an-
lattı: Bundan kırk beş yıl önce o zaman
Mısır'da gözü denilen büyük beyaz bir yir-
mi beş kuruşlukluğuna keyif için Bebekte delmiş.
Oradan yedi yıl geçtikten sonra Çanakka-
le'ye kendine iade etmişler. Ve çok sevin-
miş. Allaha şükretmiş. Birbirimizi severek
aldık onunla. Ve ben de onun gibi ina-
z ederim ki, piyasaya sürdüğümüz bütün
kuruşluk yirmibeşlikler bir gün gelip bizi bu-
rakacaktır.

İnsanlar, hepimiz, maskesiz olamıyo-
ruz. Ama, maskelerden ötede de birşeyle-
rin var olduğunu sezebilmek en büyük mut-
luluğumuz. Bir lokantanın bahçesinde yal-
nız otururken bir köpek geldi bacağıma
basıldı. Ben oradan ayrılanı kadar da
beni bırakmadı.

Yaşlı bir ayakkabı boyacısı tanıdım..
Hendisi gibi bir arkadaşına kirpi beslediği-
ni anlatıyordu. Kirpi ondan kaçıp tostopar-
ak olmuyormuş. Onu okşarken elleri ile
toprağı tirmalayarak «Beni bırak da geze-
yim» diyormuş. «Hazreti Süleyman kuşlar-
la konuşmuş; diyordu. Elbet hayvanlar
la konuşulur.» Ve otuz beş sene evvel A-
ntep'te yaşadığında korkarak öldürdüğü bir yılanı
hatırlatıyordu. Diğer yoluna çıkan
yılanı şöyle hitab etmiş: «Senin bu yol-
unda ne işin var? İnsanlar seni görürler-
se öldürürler. Hadi bir kenara saklan!»

Bir yılan öldürmeğe kıyamayan bu ki-
şilerin mutluluğu ve yaşamlarındaki se-
vinci, gençliği, güzelliği ve şöhreti gidiyor
kişilere önce uyku haplarına dadanan sonra
da bu yüzden acıklı bir ölümle ölen Mar-
lene Monroe'nun bedbahtlığı ile bir kıyas-
layın...

Elbetteki bir gün insan, karşılıksız, i-
çinden gelerek, neş'e ile verdiği gerçek

mutluluğu, aşkı ona sağladığını öğrenecek.
Yoksa aldıklarımız, kaptıklarımız sakla-
dıklarımız bizleri karanlıklara, soğuğa, yal-
nızlığa götürmekte..

Ve elbet bundan ötesi de var: Varlık-
ların tabiatlarını, davranışlarını bilerek on-
lara bilgili yardımda bulunmak. Bazan on-
ları üzme, kırma bahasına bile olsa.
Hans aldatıldığını anladığı an, değirmenci-
yi kapısından kovsaydı değirmenciye en
büyük yardımı yapacaktı.

Aynı yaşlı ayakkabıcı akrepler için
şöyle dedi: Akrebi avucuna alırsın, ve sok-
maz. Fakat parmağını dokundurunca he-
men iğnesini daldırır. Çünkü canından kor-
kuyor. Hiçbir varlığı, aldatanları da hor
görmemek elbetteki bir sevgi tezahürüdür.
Onlar da realitelerini yaşayarak ıstırap çe-
kecekler ve kirli aynaların ötesinde, yaşa-
yan güneşli bir dünyayı göreceklerdir.

Bir Çin şairi şöyle diyor:

Ay çamurlu suya düştü;
Aksi tertemiz, tertemizdi.

Çapraşık yolların ortasında çam
Dosdoğru dimdik yükselmekte.

Bilgili kişi imtihana göğüs geve:
Ama kalbi bozulmaz onun.

Sevgili Okuyucular

(1. sayfadan devam)

te aktarmak çabası içindedir. Zira yeni is-
tikametlere yönelebilmek için kendi yerimi-
zi tayinde bunun faydası olacaktır. Tekâ-
mülün sonu olmadığına göre elbetteki bil-
ginin de sonu olmayacaktır.

Siz okuyucularımız da, karşılaştığınız
problemleri bize yazabilirsiniz. Böylelikle
karşılıklı ihtiyaçlarımızı daha iyi anlaya-
cağız. Yukarı Plânlar bizlere yardıma da-
ima hazır. Yeter ki, kapı çalmasını öğrene-
lim. Muhakkak açılacaktır.

Yılanlardan Niçin Korkarız?

*Bu ufak ve eski suali
cevaplandırmak isteyen iki
İngiliz bilgini, büyük ve yeni
meçhullerle karşılaştılar.*

Arlette PELTANT
«Planète'den»

Rüyalarımızda bir çok semboller görüyoruz. Elbette ki bunlar fert psikolojisine göre ayrı ayrı değerlendirilmelidir. Ancak Carl Gustav Jung'un çalışmaları ile bulduğu bir husus var ki çok önemlidir.

Çocukların, delilerin, iptidailerin çizdikleri şekil ve desenleri inceleyerek bazı benzerlikler hatta aynıyetler bulmuştur. Bunu müşterek bir şuur alanı ve Arşetipler nazariyesi ile çözümlenmiştir.

Bütün anormal dediğimiz davranışlar ile yaşanan çevrenin büyük bir ilgisi vardır. Şöyle ki, çevre inançları - efsaneler, masallar, batıl itikatlar, adet ve inançlar - ferdi adeta çarpışarak kurtulmak zorunda kaldığı bir labirent gibi kuşatmaktadır. Yine bu sayımızda neşrettiğimiz Afrikalı bir doktorun, Afrikalı büyücüler yardımıyla Afrikalı ruh hastalarını tedavisi hakkındaki makale bu hususta okurlarımıza yeterli bir bilgi verecektir.

Ancak bizler, bu olayları izah ederken enkarnasyon kanunlarını düşünürüz. Reenkarne olan (yani dünyada yeniden ve tekâmül için bedenlenen) fert, kendine bir vücut seçtiği kadar bir aile, hatta mahalle, millet, ırk da seçmektedir. Şimdiye kadar reenkarne daha ziyade ya nazari, ya da metapsişik yol-

dan incelenmiştir. Halbuki fert ve çevre münasebetleri ve bunlardan çıkan neticelerin gözden geçirilmesi bize objektif bir metod temin edecektir.

Okuyacağınız makaledeki en teresan husus, fert psikolojisinde ve comportmanlarında (davranışlarında) akislerini bulan sembol - fikir kalıplarının tarihi ve etnolojik tetkikidir. Tekâmülü, gittikçe kalitolenen bir takım tesir - fikirlere adapte olabilme yolunda bir fert çabası olarak düşünürsek, niçin ekseri rüyalarımızda ortaya çıkan yılan - manda - aslan - kaplan - at - kuş imajları, meşgul ve meşbu olduğumuz tesirleri bize gösteren bir müş'ir olmasın?

RUH ve MADDE

MAYMUN DAHI, SÜRÜNGENLERDEN BÜYÜK TIKSINTI HİSSEDER

Henüz çocuktum. Bir tâtıl glnü, sayfiyede serin bir odada okuyor ve hayâl kuruyordum. Ve âniden, ağustosun sıcağına açılan kapıdan, bir yılan girdi. Muazzam. devâsâ, korkunç - şimdi düşünüyor ve bunun bir mütevazi çingiraklı yılan olduğu-

mi biliyorum - kıvrılıyor, sürünüyor, kayıyor ve durmadan ilerliyordu. Ayağa fırladım. Hakikaten felç olmuş gibiydim. Bu mutlak ve kudretsiz hareketsizliği ben daha sonra ancak rüyalarımnda hissettim. Ve bağırmağa başladım. Veyahut hayır: benliğimin derinliğinden, ejderhalarımız ve kuvvetlerimizin bulunduğu sinir sistemimden, o uçurumun dibinden, mukavemet edilemez bir ses yükseldi ve bütün benliğime yayıldı. Bu olayın bir devamı olduğunu tahmin ediyorum; herhalde hayvanın sihirli gözlerinin tesirinden kurtulmuşum, ebeveynime koşmuşum ve yılan muhakkak olarak öldürülmüş olmalıdır. Bunu sadece tahmin ediyorum - hafızamda bu hususta hiçbir iz kalmamıştır - ancak o karanlık hayvanın karşısında içimden gelen ve haykıran o korkuyu hatırlarım.

Artık gelişmiştim. Gri ve güçlüklerle dolu bir dünya içinde şurada burada ışıklar titreyordu. Ben o kadar çok tâtilin sıcak ve zengin günlerini ve çocukluğun devamlı heyecanlarını unutmuşum. Fakat bunun yerini hiçbir şey işgal etmemişti. Ve akşamları, yatağıma uzanmadan önce, yatağımın içine ve altına bakıyordum: hiç kimseye itiraf etmeğe cesaret etmemekle beraber, yılanlardan korkuyordum ve diğer arkadaşlarım, hemşirelerim de korktuklarını bana itiraf ediyorlardı - yoksa başka bir şey mi vardı?

YEPYENİ BİR KORKU MU? YOKSA ÇOK ESKİDEN BERİ Mİ BAHİS KONUSUDUR?

Bir maymun yavrusuna, meselâ şempanzeye - o çok genç iken yakalanıp esarette gelişmiş veya esir olarak doğmuşsa ve bu itibarla bir Kobra, Python veya herhangi sürüngenle şahsen çatışmadığı halde - bir yılan veya ona benzer hayvan gösterilince, havaleye tutularak korkudan titremeğe başlıyor. Korkudan o, felce uğramış halde, ümitsizce haykırır, nereye olsa kaçar ve ufacık beyninin müsadese nisbetinde günlerce trauma halinde kalır. Bu tecrübe çok defa tekrarlandı.

Maymunlarla insanlar, insiyakî olarak, sürüngenlerden âniden korkan yegâne canlılardır. Kuşlar, veya yılanlara kurban gi-

decek olan diğer hayvanlar, onların düşman olduklarını tecrübeyle öğrenirler. Primat'lar ise bilirlerdi... ama neyi? Kendime sorduğum ilk sual de budur.

Öteyandan, ister insan nesli, ister nebatatın zürriyet ve ilkahı dinî merasimlerinde, her devirde ve kıt'âda, yılan hayatın, zürriyet intikalinin ve devamlılığın sembolü olmuştur. Eski tarihlerde Yunan Dionisos rahibeleri, Vaudou rahibeleri (belki çağımızda da) - iki misal olarak - iştirak ettikleri merasimlerde, hayat muammasını sihirli şekilde idame gayesile, ateşli olarak, çırpınarak, kıvançla, yılanla çiftleşme mimiklerini yapıyorlardı. O takdirde, sadece yatağın altına bakmak kâfi gelmiyordu... Fakat kutsal coşma hâleti, zamanla ayıp, şüpheli ve gizli mânâlı hareketler telâkki olundu? İşte kendime tevcih ettiğim ikinci sual bu idi.

Demek ki, insan ve maymun, yılan - dan korkuyorlar. Yavru hayvanın davranışı tetkik edildiği gibi, bu hususta çocukların da tepkileri üzerine eğilindi. İngilterede iki sefer ankete girişildi: Nisan 1961 ve Ekim 1962 de.

Sonuçlar harikulâde olmuştur: çocukların % 30 ilâ % 40 nın, izah edemedikleri sebeplerle - veya ettikleri zaman birşey ifade etmemekle beraber - dünyada en çok nefret ettikleri mahlûk yilandır. Burada çok ilgi çekici bir esrar vardır. Bebek - maymun ile insanların yavrusu sanki sürüngenler önünde, bizim dünyamızdan olmayıp, hakiki kuruluştan önceki keşmekeşe (chaos) ait bir varlıkla karşılaşmışlar gibi titremektedirler. Onun bakışlarına tahammül edilemiyor. O bakışlar red olunuyor. Acaba insanın, şibih - insanın veya anthropoidin sürüngenleri hatırlaması mı varittir?

YILAN, ÜRKÜTÜCÜ TEHDİDİN EVRENSEL SEMBOLÜDÜR

Bu sekonder çağın hatırasının, diğerlerinden farksız olduğu ileri sürülebilir. Herhalde misaller eksik değildir. Güney Afrikalı Bushmen'ler, ikametgâhlarının kayalıklı cidarlarına muazzam cüsseli sürüngenlerin resmini çizmişler ve çizmektedir -

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ler; bunların başları beklenmedik organlarla süslüdür: boynuzlar, kulaklar v.s. örneğin: Doğu - Griqualand'daki Malhalla mağarasında olduğu gibi..

Diğer bir kabilenin efsaneleri MINDİ isimli yilandan bahseder: kocaman canavarın önünden köylüler varını yoğunu toplayıp kaçıştırlardı; fakat onun feci kokusu, yaklaşmakta olduğunun habercisi oluyor - du.

Avustralyada, ASHLEM diyarında, büyük yılan ANIAU - TJUNÜ'nun denizden çıkıp, karada yerleştiğini yerliler korkuyla anlatırlar. Bazı kesimlerde, vadiler veya nehir yataklarının devâsa yılanların eseri olduğu söylenir. Çinin ejderhaları yılan olarak doğarlar ve ikibin yıllık gelişmeden sonra son şekillerini alırlar.

Tüyler, boynuz, pençeler, uzun ömür şemasına uygun yılanlara başka mıntakalarda da rastlanır: sadece ünlü QUETZACOALT'ı zikredelim: Kolomdan önce, Meksikada idi; keza Asûrun TIAMAT'ı vardı. Yunanlılar ise, TOPRAK GEA'nın canavar cüsseli oğlu TYFEE'ye inanırlardı: yeni antropomorflar onu yenmek zorunda kalmışlardı: O, bütün efsânevi uzuvları hâvl bir ejderha idi.

Bu canavarların geleneği, medeniyetler boyunca harikulâde şekilde bize kadar ulaşmıştır: XVII ve XVIII inci yüzyılların tabiat kitapları, XX nci asrın insanlarına, Sekonder ve Tersyer çağların büyük «Saurien» lerini hatırlatan (o çağlarda bunlar bilinemezdi) yılan - ejderhalardan bahsederler.

Insanoğlunu Tersyer ve daha az sekonder çağa yükseltmek istemezlerse iptidai sürüngenleri neden Quaterner'e irca etmesinler? Deniz Yılanı, ispat edilmemekle beraber, Tersyer çağda yaşayan bazı canavarların birkaç bakiyesinden biri olabilir. Hayal mi? Mümkündür: Okyanusta bulunan devâsâ «larve» in esrarı henüz çözülemedi. ● larve, ancak inanılmaz derecede cesim bir hayvan - yılan veya diğeri - ait olabilir.

Yılanın şekli, onu evrensel bir tebasül aleti sembolü yapmıştır. Fakat mesele o kadar basit değildir: mantık-öncesi zihniyet

insanlara okadar uzun müddet mâkul gelmiştir ki - hâlâ az çok bakidir, istidlal ile muhakeme etmez - sadece kıyas eder ve karşılaştırılan iki hakikat, hassalarını tefrik edecek yerde, mubadele ederler.

İNSAN YILANDA, SEKSÜALİTENİN ÇATIŞAN GÜÇLERİNİ BULUR

Yılan bir ölüm tehdididir (kobra, çınıraklı yılanın zehiri) Boa ve Python'un kuvveti. Yılan, ölümsüzlüğün vadidir, zira mevsimlerde deri değiştirmekle, daima genç ve yeni kalır.

Aynı şekilde, hayat yaratan insanın jesti de aynı zamanda ölümü taşır, fakat aynı zamanda eşyayı ve dünyayı sihirli şekilde yeniler. Aşk, arzu, birleşme, zevk insanın ruhunda kontrolü mümkün olmayan parlaklar ve derin ihtiraslar yaratır. Bu itibarla yılan sihirli ve ermiş bir hayvandır.

Belki de bu tarifimizle, insan ve yılanın münasebetlerini pek şematik olarak izah etmiş olduk; fakat sembol ile sembolize edilen şeyin karşılıklı etkileri, şahsın zorunlu saikleri muvacehesinde, beşeri vicdanın tekâmülünün adım adım takibini mümkün kılıyor.

Bir medeniyetin veya insan grubunun, seksüel ve genetik davalara karşı takındığı tavır, onların yılan hakkındaki hislerini tetkikle öğrenmek mümkündür. Bu çok öğretici bir iştir ve tetkikin sonunda beklenmedik sonuçlar elde edilir.

YILAN AFRİKADA BABA, USTA, ANA VE VELİNİMET OLARAK TELAKKİ OLUNUR

Seksin tatbikatta esas kuvvet olarak kabul edildiği ilkel mıntakalarda yılanı hürmet edilir ve tapılır. Kuzguni Afrikada, köyün ortasında yılanın evi vardır ve herkes ona tapar; O usta, baba, ana ve velinimet muamelesi görür; onunla karşılaşanlar, önünde secde ederler, ondan yağmur yağdırmasını isterler (erkekliğe nazire olarak) ve seksüel alemlerle onu şereflendirirler. İnsana ve toprağa tohum saçılması, başta gelen meşgaledir.

Véda'dan önceki Hindistan'da, yılan şeklindeki «NAGA» lar, insanların ve dünyanın hakimiydiler. Hindulük bu mirası

etmemiş ve bu suretle, asırlar boyunca «pandémonium» cehennemî öngören din felsefesi yaratmıştır: Kâinatın İlahı CIVA aynı zamanda MUHAFAZA VE TAHRİP İlahıdır - tek bir hakikatın üç mütemmim çeşesi - daima yılanlarla süslüdür. Yaratma devreleri arasında - (HİNDU'lar kâinata muntazam fasılalarla varlık ve yokluğa inanırlar) VICHNOU SHESHA isimli yılan üzerinde dinlenir: SHESHA herşeyin devamlığı, sonu ve sonsuzluğunu temsil eder. Ve bir efsaneye göre, yaradılış: süt denizinin bir yılan tarafından çalkalanmasından hasıl olur - çok şeffaf seksüel sembol.

JRUNSEL HİLAL'dan garp medeniyeti doğmuştur ve yılanı tapma âdeti yayılmıştır Mısırdaki, yılan çok kudretli yaratıcı temsiliydi, Firavunun süslerinden birini ve Nil'in de ruhunu temsil ederdi. Mezopotamya yılanı yaratıcı olarak tapardı: O, hayatın da muhafızıydı. Yunanlılar da aynı itikatlara sahipti: bu itibarla, dünyanın dört köşesinde olduğu gibi, tabiplerin en ünlüsü Eskülap - İlah'ın arasında yılan vardı. Tarihin ihata ettiği devirde, klasik devirde olduğu gibi yılan esas koruyucu İlahı: haneyi ve yuvayı o muhafaza ederdi. Fakat altın çağ sona ererken, yılan - cinsiyet organına karşı korku hisleri doğmağa başladı.

YUNAN DÜNYASI YILAN-İLAHLARIN İNHİTATINI ILAN EDİYORDU

Şayet çağdaş vicdan Yunan mucizesinden doğmuşsa, Olympus ilahlarının saltanatı, bu başlangıç ve tekâmüle işaret eder. Fakat üstünlüklerini sağlamak için, antropomorphe Olimp'çiler - ve Dünyanın kuruluşunu izah eden eski «Cosmogonie» sanki izahatı kavranmak endişesile, binlerce kere tekrar ettiği üzere - muazzam savaşlar vererek, Yılan-İlahları yenmek zorunda kaldılar.

Okullarda, Üniversitelerde tekrar tekrar tartışılan bu konuda yapılan tadilattan sonra, bu efsanelerin manası kaybolur gibi oluyor. Efsaneler neyi izah etmek istiyor? Bu ilkel ibadetlerin, daha itinalı hazırlanmış dinler tarafından istihlaf edildiğini, insanların hayatın idamesini sağlayan ve ekseriya mukavemet tanımayan kuvvetlerin çağrısına kendilerini teslim etmek istemediklerini, vicdan seviyelerinde yarıklar hasıl olduğunu bildiriyorlar. Jüpiter Olympus üzerinde hâkimdir, fakat yılan, gizli ayinler esnasında kadiri mutlaktır. Bu olay kesin olarak dünyaya yaygındır.

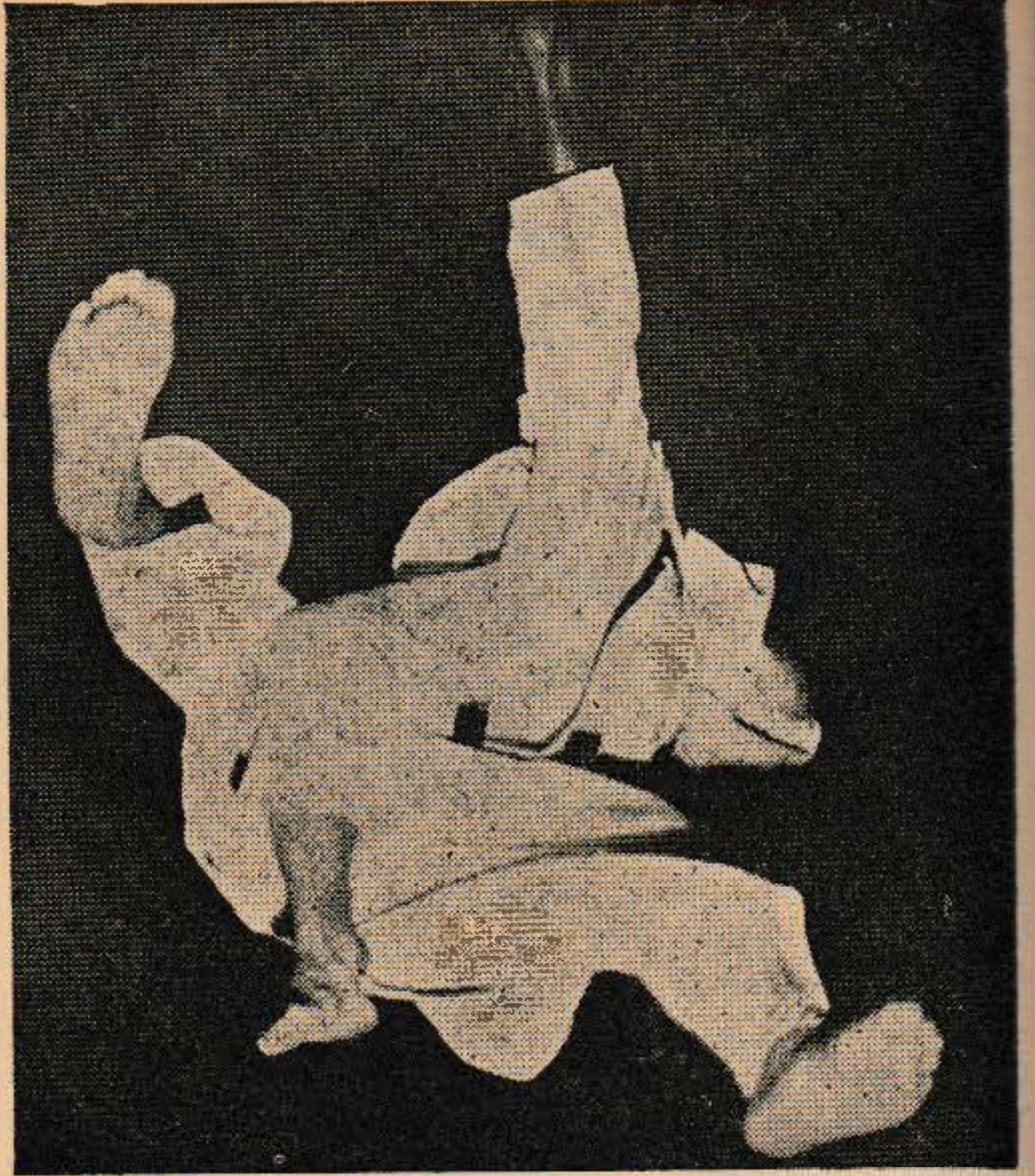
Kolombdan önceki Amerikada, ilk Yılan-İlahlar yağmur ve hayatın hâkimleri -ve karşılık olarak kuraklık ve ölümün de uzun müddet iyi veya kötü idiler. (Sadece QUETZACOALT bu çifte haslete malikdi) sonra, aynı psikolojik tekâmül, şuarsuz sâikler üzerinde şuurlu bir direnme kurarak, kan ve ölçsüzlük sayesinde idame ettirilen korku sayesinde, ibadet şeklini muhafaza edebildi. Meselâ bereket ilahesi COATLÍCUE'nın etekliği yilandan örgülü idi ve ölü kafasıyla süslüydü; kurbanların kalplerinden ise kolyeler ve bilezikler imal edilirdi. Hayatın esas düsturlarının inkârı bu Amerindü medeniyetlerini tereddide sürüklemiş ve yıkılmalarını mucip olmuştu iddiasını öne sürmek güç değildir; zira birkaç konkistadorun sillesi, bu içi boş mumyaları yere sermeğe kâfi geldi.

Zenciler de aynı tekâmül kademelerinden geçtiler ve yakın zamanlara kadar, (Devamı 26. sayfada)

Gençlerin sapıtmalarını önlemek üzere, onlara, taşan enerjilerini boşaltma imkânı sağlanmalıdır.

Her yıl cinayetler, ırza geçmeler, şiddet hareketleri, sirkatler ve sokak kavgalarının eğrisi (münhanisi) -nin yükseldiği görülüyor.

Bu şiddet hareketlerine ekseriya ve görünürde sebep bulunamıyor. Kaliforniyada, geçen arabaları kurşunlarına hedef seçen biri, gönlünü bu şekilde eğlendiriyor; tünelde bir yolcu, âniden bıçağını çekip, etrafındakilere saldırıyor; eğlence peşinde bazı delikanlılar, bir sıra üzerinde uyuklayan ihtiyarı lobutla bayıltıp, diri diri yakıyorlar! Şiddet hareketleri, günümüzün başlıca konusunu teşkil ediyor. Sokak kavgaları, hemen her ülkede artış kaydetmekte, bu hal köylerde olduğu kadar şehir-

GENÇLERE YÖN VERMELİYİZ

lerde gelip geçenleri rahatsız etmektedir. Bu olayların birçok izahlamı bulunabilir: örneğin kalabalık mahallelerde feci hayat şartları; ırk ve din ayrımlarından hasıl olan sürtünmeler; aile, din ve ahlâk bağlarının gevşemesi... Fakat bütün bu sebeplerin gerisinde, belki daha ciddisi de gizli kalmış olabilir: takriben bütün toplumlarca, manevî ve an'anevî geleneklerden, esaslı olan düsturunun yok olması ve gençlerin bu deği-

şikliğe henüz ayak uyduramaması. Bu düstur «Bir mücahit ol!» idi. İlk çağlardan beri, cinslerin bakası bu düstura dayanıyordu. İlk insanlar için hayat, bitmez tükenmez bir mücadele idi. İster «Pleistocene» devrinin tehditkâr ortamına, ister gıda temini için diğer memeli hayvanlara karşı; ister bir mağaraya sığınmak, bir av alanı veya bir eş temini için hemcinslerine karşı olsun... En ziyade cüret, kurnazlık ve güç sahibi olan,

hayatını devam ettiriyordu. Yumuşak mizaçlılar, zayıflar ve aptallar parçalanıyordu.

«SAVAŞIN AHLAK MÜADİLİ» eserinde feylezof William James, «SAVAŞMA ARZUSU İLİKLERİMİZE İŞLEMİŞ ECDAT YADIGÂRIDIR» demektedir.

Medeniyet ortaya çıkınca, savaş teşkilâtı, toplumsal mahiyet aldı. GEDEON MADIANTLARI yendi, Yunanlılar Truvayı

ettiler, Vikingler Kent
larını talan ettiler. Sa-
asırlar boyunca, insan-
başlıca meşgalesi ol-
tu: O hemen hemen ce-
bütün serbest za-
larını, gelirini ve gücünü
setiyordu.

William James devam e-
yor: «Tarihte, seller gibi
akmıştır». Komşu ka-
yı kovalamak, erkekleri
dürmek, kadınlara sahip
mak hem en istifadeli,
am de en fazla heyecan
şeden hayat tarzı idi». Saldırı zihniyeti, en esasl
meziyet ad ve BÜYÜK MU-
HARİP, evrensel kahraman
teklakki olunurdu. İster Her-
kül, ister David veya CİD
olsun, onun karakteristik
vasıfları değişmez: Beden
gücü, aşırı cesaret ve silah-
ları kullanmada maharet.
Kabilenin erkek unsurları
na, kahramanı taklit etme-
leri öğretilirdi. Bu suretle
hemen hemen bütün insan-
lık tarihi boyunca; ilikleri-
mize işlemiş olan saldırı in-
siyaki, ortaya çıkmak ça-
basındaydı: bhusus ki, ce-
miyetimiz bunu tasviple ye-
tinmeyip, teşvik etmiş ve
bütün imkânlarla mükâfat-
landırmıştı.

Ve yüzyıldan beri, hayret
edilecek bir süratle, KAİ-
DELER DEĞİŞTİ. Tekâ-
mül ölçülerine göre, bir âm
ifade eden zaman zarfında
şiddetin geleneksel supapla-
rı ortadan kalkmıştır. Sa-
vaş âniden, tahammül edil-
mez bir mahiyet aldı. Bu
vadide onun sanayileşme-
sinin rolü de olmuştur. Sa-
dece mâlî bakımdan, savaş
menfi olmakla kalmayıp,

artık bütün cazibesini kay-
betmiştir.

Cemiyet, bizim saldırgan
zihniyetimizi, başka supap-
ların da kontrol ettiğini ka-
bul etmişti: Fakat, o supap-
lar da ortadan kaybolma-
ğa başlamıştı. Öyle bir za-
man oldu ki, köylerde hal-
kın yegâne eğlencesi, en u-
fak sebeplerle patlak veren
kavgaları seyretmek ve ek-
seriya onlara katılmak ol-
muştu. Geçen asrın edebi-
yatı, bu anı kapışmaların
tarifile doludur. Fakat, nü-
fusu çok yoğunlaşan top-
lumlarda; bu kabil sebep-
siz ve devamlı kavgaların
halkı tehdit etmesine ve tra-
fiği aksatmasına cevaz ve-
rilemezdi. Bizler, şehirli ce-
miyetler teşkil edince, in-
sanlığın hakiki değerini
göstermesine imkân ve-
ren TABİATA KARŞI SA-
VAŞ ortamını kaybettik.

İnsanlığın tarih öncesi
çağında, insanlar kendi a-
ralarında henüz çarpışmaz-
ken, zamanlarının büyük
kısımını tabiat kuvvetleri
ne karşı koymakla harcar-
lardı: Ormanların tanzimi,
zararlı hayvanların yok edil-
mesi, kar fırtınaları ve ku-
raklığa, fırtınalara ve çöl-
lere karşı dayanma... Bu
çetin hayat tarzı şimdi mev-
cut değildir. Açık havada
çalışmağa razı olan genç-
ler, gittikçe azalıyor; bun-
ların meşgalesi ender ola-
rak, eski heyecanları yara-
tıyor ve tehlike bahis konu-
su olmuyor. Modern kov-
boy ekseriya kamyonete bi-
niyor ve Moby Dick'in kah-
ramanı ünlü kaptan Ahap'-
nı halefi, balınayı yüzen bir

fabrika üzerinden kovalı-
yor.

Şiddetin ERSATZ'larını
imal için, dikkate değer be-
ceriksizlik gösteriliyor. Sert
ve tehlikeli sporlar çok tu-
tuluyor: Ski, deniz altı av-
cılığı, dalga üzerinde tahta
ile kayma, dağcılık, oto ya-
rışları, dalgalı denizlerde
yelken kullanma... Orta ya-
şını aşmış bir gazete mu-
habiri 4 metrelik yelkenli
ile Atlantığı aşınca, hiç kim-
se onun gizli olarak intihara
teşebbüs ettiğini düşün-
müyor: aksine bürolarda
veya kapalı yerlerde çalı-
şan veya kapalıyerlerde çalı-
şan milyonlarca kimse, o-
nun hayatında bir defacık
olsun, serüvene atılma ar-
zusunu idrak ediyor. Fakat,
sefil mahallelerin fakir ço-
cukları için bu seyahatlar
pahalıdır. Bu itibarla onlar,
araya adam ikamesile, teh-
likeli şekilde yaşamayı ter-
cih ediyorlar: televizyon
perdesinde gangsterler, fut-
bol, boks veya şike «catch»
maçları seyrediyorlar.. Bun-
lar da tatmin etmezse, de-
licesine araba yarıştırmak-
la, tehlikeye atılırlar. V. a-
sırda bir kalkana sahip ol-
mak bir Yunanlı için ne
kadar heyecan verici ise,
günümüzde ister kendine
ait olsun, ister ebeveynine
veya çalınmış olsun, bir a-
rabaya sahip olan genç er-
kekliğin sembolü olarak bu-
nu seçmiştir. Bu kabil er-
satzlar, bilnisbe zararsız o-
larak; içimize itilen saldı-
rganlık gücünü tüketir; fa-
kat bunların zararları ö-
nemlidir, zira sun'i olarak

(Devamı 33. sayfada)

**ESKİ BATIL İNANÇLAR VE
GİZLİ AYINLER, BENZERİ
BULUNMAYAN. AFRİKADAKİ -
TOPLUMSAL AKIL HASTALARI
SAĞLIK MERKEZLERİNDE
ÇAĞDAŞ TIB İLMİNİN
YARDIMCISI OLMUŞLARDIR.**

Sihirbazlar Doktorlara Yardım Ediyorlar

Nijeryada orta yaşlı, enerjik hatlarla bezenmiş çehreli Şef LAPIDA, sihirbaz-doktordur. Onu, sarı ve mavi motiflerle süslenmiş cübbesi içinde, cadde ortasında yarım düzine kadar akıl hastasının ortasına oturup, benzerine rastlanmayan kolektif şekilde onları tedavi ederken görmüştüm. Bu sahne, çok eski bir şehir olan OBEO-KOTA'nın ARO mahallesinde kurulan on kadar kerpiçten yapılmış gecekonda arasında cereyan ediyordu. İşte orada, hem çağdaş psikiyatri tekniğine, hem de geleneksel sihirbazlığa dayanan dikkate lâyık bir tecrübe yapılmaktaydı. Tecrübeyi idare eden şahıs, İngilterede yetişmiş olan Nijeryalı ruh doktoru THOMAS ADEYO LAMBO idi. Şef OBAFEMI ise, sihirbazlar ekibinin - Dr. Lambonun daha doğru tâbiriyle yerli tabipler ekibinin - sadece bir ferdi idi; onlar, gelişmekte olan ülkeleri, hatta bütün dünyadaki ruhiyatçıları son derece ilgilendiren bir deneye girişmişlerdi.

ARO çok faal kasabadır. Ufacık oğlakları peşlerinden sürükleyen cüce keçiler, uzun kulaklı koyunlar, cılız piliçler, mavi batik feraceli kadınlar, bol hırkalı ve pijamaya benzer bol pantolonlu erkekler, sade-

boyunlarında kırmızı kolyelerile doluşan çocuklar arasından geçerler.

Arabайдan iner inmez, etrafımı çocuk sürüsü sardı ve ne tarafa gitsem, arkamdan «OYUMBO - OYUMBO» yani derisi soyulmuş «BEYAZ» diye haykırdılar. Evler kırmızı topraktan yapıldığından, köyü kırmızı toz kaplamıştı. Arada bir böcekleri süten mavi-yeşilimtrak kertenkeleler, duvarların üzerinde sürünmekte. Çöplerin kaldırılması işini, pekâlâ tasavvur edebileceğiniz şekilde, köpekler deruhte etmiş-

Buna rağmen, ARO'nun havası şenlikten yoksun değildi. Sırtlarında yavruları, başlarındaki testiye dengeleyerek yürüyen kadınlar size tatlı tebessüm eder erkekler ise, tarlada çalışırken şarkı söylerler.

Bu köyün normal sâkinleri çiftçi, bakkal veya esnaf - sanatkârlardır. Fakat inanılması güç olmakla beraber, hâlen ARO'da yaşayan yerlilerin üçte ikisi akıl hastasıdır!

Bu hastalar, köylülerle birlikte yaşarlar, onların tek mil faaliyetlerine iştirak etmekle beraber, toplum hayatına karışmış görünürler. Bundan alası var: Nijerya gibi fakir bir ülkeye, onların varlığı, oldukça ender rastlanan refaha benzer bir unsur katmıştır: zira akıl hastalarına tahsis olunan bütçe sayesinde içme suyu bentleri, septik kuyular ve sivrisinekle mücadele ekipleri temini mümkün olmuştur.

ARO'da üniformalı tek hastaya rastlanmaz. Hastalar, normal kıyafetleriyle doluşurlar, bedeni zorlamalar, yalnız başına hücreye kapatılmalar yasaktır.

Sadece yolun kenarında bulunan bir levha, oradan yüz kilometre kadar ileride bulunan İBADAN TIP FAKÜLTESİNE, bir hasta grubunun emanet edildiğini bildirmektedir. O Fakültenin Psikiyatri Kliniği ise, Dr. Lambo'nun idaresinde bulunmaktadır.

Dr. Lambo, bir çok Afrikalı gibi, ilk tahsilini misyoner okulunda ikmal etti. Babası vefat edince, kabilenin reisi ABEO-KUTA ALAKE'si onu İngilteredeki Birmingham Üniversitesine devam ettirdi; orada genç zenci Psikiyatriden ihtisas yap-

tı. Dr. Lambo, akıl hastalarının gündüz hastahanedeyse, gece ise kendi evlerinde tedavi edildiğini İngilterede gördü, bu yeni usulü iyice benimsedi, ARO'da aynen tatbikine koyuldu. 200 yatağı bulunan ARO kliniği, İngiltere hükümeti tarafından kuruldu. Melankolikler, ürkekler, sinirliler, hayatlarından bezgin kişiler oraya, akraba sürüsü ile birlikte müracaat ederler. Klinik olarak kullanılan mütevazı binada, bir doktor ilk soruşturmasını yapar, tetkiklerini ikmal eder; bundan sonra hasta ile akraba güruhu yerli bir tedavici olan babalawo'ya emanet edilir. O da onları, birlikte ikamet edecekleri evin sahibi olan köylü ile tanıştır. Dört hastaya altı adet köylü ayrılmıştır. Ve bu nisbetin idamesine gayret edilir. Ev sahibi olan köylü, ayda 10 şilin ücret alır. Evinde daha fazla hasta barındırmak isterse, onu genişletebilmesi için, İBADAN Üniversitesi ona borç para ikraz edecektir. Şayet köylü, Doktor veya hasta-bakıcı yanında bahçevan, ahçı, kapıcı, v.s. olarak çalışmayı kabul ederse, aylık gelirini bir miktar arttırabilir.

Ibadan Fakültesinden gelen doktorlar, köyün İhtiyar Heyetile toplumu ilgilendiren konular hakkında tartışırlar.

ARO'da hastaların ortalama olarak ikamet müddeti altı aydır. Bu devre zarfında hastalar diledikleri şekilde hareket ederler. Klinikte tedavi edildikleri zaman dışında, komşularını ziyaret ederler, onlarla sohbet ederler, onların örme, mutfak, mahsulün hasadı v.s. işlerine yardımcı olurlar. Onları ekseriya yolun kenarından, kamyonları seyrederken, gördüm. Yahut da pazarlarda sürterler - zira bir Afrikalı için pazar yeri, hemen hemen Fransızın meyhanesine eşittir.

Dr. Lambo, doğduğu kasabaya, 1954 de avdet edince, Nijerya o esnada, Afrikanın birçok kısımları gibi, sosyal, ekonomik ve kültürel değişikliklere sahne olmuştu - bunlar ise bir takım hissi ve akli teşevvüşler meydana getirmekteydi. Dr. Lambo'da esasen, Psikiyatri ihtisası yapan ilk Nijeryalı vatandaşı.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Dr. Lambonun İngilterede olduğu gibi, Afrikadaki akıl hastaları ile temasından onların tedavileri için sihirbazların yardımını talep etmek fikri - her ne kadar acaip, hatta garplılar için skandal telakki olunabilirse - hasıl olmakta gecikmedi. Her ne kadar bedeni hastalıklar için ileri teknikler geliştirilmiş ve dünyanın her tarafında bunlar tatbik edilmekte ise de, akıl hastalıklarının tedavisinde, hastalığın inkişaf ettiği kültür iklimi nazarı itibare alınarak, özel tedavi usulü zarureti meydandadır. YORUBA'lara musallat olan psikolojik teşevvüşler, her nekadar garpte karşılaşmaların aynı ise de, mahallî itikatlar ve hayat tarzı, bu hastalıkların alâmetlerini etkiler. Bu itibarla Dr. Lambo, modern tedavi usullerile iyileşemiyen bir akıl hastasının, bunlardan mada, geleneksel itikatlara vakıf olan bir tedavcinin müdahalesile, iyileştiği görüldüğünü, bildirmektedir.

ÜNİVERSİTELİLER BİLE BUNA INANIYOR

Az çok ümmi kalmış ülkelerin ekserisi gibi Afrikalılar, Tabiat Üstü Kuvvetlerin daimi tehdidi altında kaldıklarına inanırlar. Sihirden insiyakî ve marazî şekilde ürken bu insanlar, korkulara kolayca kapılırlar - esasen Afrikayı sarsan ruhi bozukluklar genel olarak korkuya irca olunabilir. Bir YORUBA şöyle konuşuyordu: «Dünya, görünmeyen bir çok kuvvetlerle doludur. Bazıları, derhal zararlıdır; diğerleri öyle olabilir; biz mümkün merteye kendinizi bunlardan korumalıyız.»

Dr. Lambo, evvelâ kendilerini pek akıllı addeden, sonradan bazı hissi şokların tesirile, tabiat üstü kuvvetlerin mevcudiyetine itikat eden bir çok Afrikalıyı tedavi etmiştir. İngilterede, Üniversite tahsillerine devam ederken, asabî buhranlar geçiren genç Nijeryalılar topluluğu, buna örnek teşkil edebilir: Onların % 90 ı, hatta ziyadesi, büyüye, büyücülerin habis kudretine inandıklarını ifade etmişlerdir.

Dr. Lambo bana ayrıca, İngiltere Üniversitelerinden birine devam eden bir Garbi Afrikalıdan bahsetti. Onun diploması, Nijerya hükümeti nezdinde süratle terfih etmesini sağlamış, çok kıymetli

bazı meslekdaşlarına amirlik etme durumu hasıl olmuştu. Az sonra, esrarlı şekilde, bir kaza vukubuldu. Korkudan bir hal olan delikanlı, meslekdaşlarının, tabiat üstü kuvvetlere baş vurarak, kendisinden intikam almak istediklerine inanmıştı. Bu marazi korku devresinde, dedesi ona rüyasında göründü ve çok yaşayacağını temin etti, fakat bir keçiyi de kurban etmesini tavsiye etti. Hasta bunu yaptı ve merasim sona ererken, iyileştiğini farkettili. Sonradan, bu olayı unutmaya çalıştı, fakat onu biraz sıkıştırarak olsanız bu yerlilerin itikatlarında hakikat payı olduğuna inandığımı itiraftan çekinmezdi.

Bu kabil olaylar, akıl hastalıklarının tedavisinde, mahallî tedavcilerin rolü olabileceğine, Dr. Lamboyu inandırmıştı. Ona göre hastalar, en esaslı seviyede yardım görmektedir. Had derecede depresyon (sınır krizi) geçiren hastaya, tedavici mesele şöyle diyebilir: «Sen kendini o kadar garplılaşmış addediyorsun ki, ecdadına saygı göstermeni lüzumsuz buluyorsun. Derdinin sebebini, dedeni kızdırmış olmanda ara!» Sihirbaz sonra, ilâhlara kurban kesilmesini tavsiye edecektir. Bu geleneksel usul sayesinde, sâkinleşen ve eski güvenine kavuşan hasta, modern tedavi usullerine daha kolayca cevap verecektir.

NE FARKI VAR?

Benim ilk karşılaştığım tedavici - sihirbaz Şef OBAFEMİ için «O yarı dinsiz - yarı hristiyan bir babalıktır» demişlerdi. Ülkesi henüz İngiliz müstemlekesiyken banka memuru olarak çalışmış olan Şef, hürmet telkin eden ve zengin bir esnaf veya çiftçiye benzeyen kimsedir. Onun kabası, ve dedesi sihirbazdı - kendisi bu mesleğe atılmadan önce, tam yedi sene çömezlik etti ve fiilen sihirbazlığa başlarken, Hippokratın yemini andıran bir and içti!

Hastanın, çocukluk çağında vukubulan bir olay dolayısıyla, aklını kaçırmış olabileceği ihtimali, sihirbazın aklının köşesinden bile geçmez. Ayrıca hastayı sarsan problemleri kendisile tartışmakla, bunları aydınlatmayı, dolayısıyla çözmeyi de idrak edemez. O, teşhisini koyabilmesi için, Mukadderat İlahı, hem de bir nevi tefeill olan

İFA'ya ibadetle yetinir. İFA rahîbi görevi-
ni icra ederken, özel inciden mamul kolye-
ni takar, bağdaş kurarak yere çöker,
sazdan mamul hasırın üzerindedir. Yanına
gelmelen hasta, bir tahta tasta birkaç kola
cevizi alır ve delikli yuvarlak tepsiye onla-
rı fırlatır. Cevizlerin tepsiye ve deliklerine
gözü şekline göre, Şef, hastanın ruhunu
sapt ve taciz eden görünmeyen kuvveti te-
sirsiz kılacak olan tedavi usulünü tâyin e-
der. Hasta bir takım sesler duymakta ve
arkusuzluktan şikâyetçi ise, Demir Kırallı
olan «OGUN» a bir köpek veya horoz kur-
banı edecektir. O şayet hayaletler görmek-
teyse, onlarla konuşuyorsa, GÖKGÜRÜL-
TANRISI olan SANGO teskin edil-
melidir. Diğer hallerde, meselâ kızıl hasta-
lığı, sıtma veya ruhi teşcvvüşlerde, ilgili
Tanrı SOPANO hastanın sağlığını tehdit e-
diyor demektir. O halde ona bir teke ve du-
ruma göre, palmiye yağı, kola cevizi, sü-
müklü böcek veya piliçler sunulmalıdır.
Kurban sayesinde, hastanın hastalığı, hay-
vana intikal eder. Kurban edilen hayvan,
ekseriya kızartılıp aile efradı tarafından zi-
yafette yenilir. Hasta bazen usulüne
göre yıkanır, temizlenir ve kurbanın kanı
çıplak vücuduna sürülür. Bu merasi-
min çoğu, ormanın ücra ve kuytu köşele-
rinde, gece vakti, tam tam uğultularının
arttırdığı ürpertiler havası içinde cereyan
eder.

Mahaza Şef Obafeminin görevleri bun-
lardan ibaret değildir. Benim şahidi oldu-
ğum toplu tedavi merasimi esnasında, bir
tüm sihirbazların ezberledikleri YERUBA
FOLKLORUNDAN efsaneleşmiş şiirleri,
arada bir seçtiği hastalara teker teker şar-
kı şeklinde okumuştur.

Şef, ekseriya garplı doktorlarda rast-
lanan kayıtsız bir tavırla, hastalarından ve
onlara tatbik ettiği tedavi usullerinden ba-
his açtı. Fakat bir husus dikkatimden kaç-
madı: Hastanın tahayyül ettiği ile objektif
olaylar arasındaki farklara önem vermi-
yordu! «Ruhlar ile ölümler, görüp temas et-
tiğimiz canlılar kadar fenalık edebilirler»
diye bana izahatta bulundu. «Ölümler, mu-
hakkak ki diriler kadar kudretlidir». İşte
size tipik bir YERUBA beyanı vermiş ol-

dun!

Etkisi duyulan herşey, her hissedilen
duygu veya etki, aynı kıymeti taşır ve te-
zatlardan varid olsa bile, bunlar önemsizmiş!
Onlara göre, Hristiyanlıkla İslâmiyet, pek
âlâ mahalli ilahlara müsamaha edebilir ve
rüyada görülenler, uyanıkken görülenler
kadar reel ve hakikidir. Daha iyisi var :
Bir rüyanın muhtevası, teşevvüşün menşei-
ni ve aynı zamanda uygun ilacını göstere-
bilir.

Dr. Lambo ve yardımcı doktorlarına
göre, sihirbazların esas görevi, hastaları,
tabiatüstü kuvvetlerden duydukları korku-
lardan kurtarmaktır. Onları sâkinleştirip,
klâsik tedaviye hazırlamaktır. Dr. Lambo-
ya göre, garplı doktorla rahip, nasıl işbir-
liği halindeyseler, sihirbazlarla ruhiyatçı -
da aynı şekilde hareket etmektedirler. Ma-
haza orada iki mesleğin münasebetleri ke-
sin olarak sınırlandırılmıştır. Meselâ YO-
RUBA TEDAVİCİLERİ, RAUWOLFIA
(şizofrenide kayda değer sonuçlar veren
bir otun üsaresidir) verebilirler ve bu ilaç
yetkili ruhiyatçı tarafından verilmesinden
daha fazla etkili olmaktadır. Buna muka-
bil, doktorun müsaadesi olmadan, hiçbir
hastaya içecek veya yiyecek veremezler.

BİR DOKTOR

TEDAVİCİLERİ ÖVÜYOR

Bundan mada, hastaların yanında da-
imi kalan doktorlar değil, onlarla devamlı
temas eden sihirbazlardır. Ekseriya yüz -
lerce hastaya ancak iki üç ruhiyatçı veya
hastabakıcı isabet ettiğinden, hastayı en
iyi şekilde tanıyan sihirbazdır ve işin ö-
nemli kısmını o yapar.

Aroyu ilk ziyaretim esnasında, bir de-
likanlığının tedavi edilmek üzere, kabulüne
şahit oldum. Ölü olan amcasile dalaştığı-
nı, hiddetli sesler duyduğunu, bu kavgaya
amcazadesinin sebep olduğuna inandığını
ve onun lânetinden ziyadesile ürktüğünden,
akrabalarını ölümlerle tehdit etmişti. Dr.
Lamboya göre, o huzursuz ve telaşlı bir
hastaydı. Ona müsekinler verdi, penthotal
iğnesi yaparak, onu konuşturmayı dene-
di. Bu arada, bir sihirbazın yardımile, has-
tayı uzun müddet konuşturdu. Sihirbazdan,
(Devamı 34. sayfada)

Yazan: Suat TAHSUĞ

YARINKİ DÜNYA

İslâmiyeti, Muhammet Peygamberin hayatına ait bir vak'alar silsilesi ve bunu takib eden bir tarih olarak kabul edersek, islâmiyet hakkındaki düşüncemizde gayri kabili tamir bir boşluk hasıl olacaktır.

Zira islamiyet her şey - den önce, bir fikirdir, prensipler manzumesidir. Zamanlar, tarihi devirler içindeki tatbikatı müslüman, iman sahibi tabirleri ile adlandırılan kişiler tarafından yapılmış ve yapılmaktadır.

Biz önce bu fikri sistemin ne olduğunu bilmeliyiz ki, bunun tatbikatını vak'alar içinde izleyerek, kendi

devrimiz, kendi yolumuz için bir ışık bulabilelim.

Elbette bunun için bütün Kur'anın okunması icab eder. Biz, kendi imkânlarımız dahilinde, Fatiha sûresinden sonra ikinci ve Kur'anın en büyük sûresi olan Bakara sûresi üzerinde objektif bir inceleme yapmaya çalıştık. Bu yazı elbette ki, hiçbir veçhile okuyucularımızı tahdit edici, görüş ve düşüncelerini kısırlaştırıcı bir mahiyet taşımaya - cak, ancak ilerki ferdi araştırmalar için bir teklif, bir davet olmak iddiasında bulunacaktır.

Evvelâ 2 - 4 ayetlerde Kur'anın kimlere hitab ettiği yazılıdır. Bunlar sakınanlar diye adlandırılıyor. Burada, Yuhanna İncilinin Görünmeyene inanıyorlar. 20. bab, 29. ayetini zikretmeden geçemiyeceğiz: «İsa ona dedi: Beni gördüğün için iman ettin; görmeden iman edenlere ne mutlu!»

Görmeden inanmak nedir? Bir takım mücerret tasavvurları peşinen kabullenmek ve bunları hiç araştırmamak mıdır? Böyle ise bunun mutluluk neresindedir?

Bu, eşyanın devamlı münasebetlerini insana bildiren bir psişik kabiliyettir ki,

«akıl» diyoruz. His, irade ve objektivite tesir müddetince bakidir. Akıl objenin tabiatına ve kâinâtına nâifuzu temin için için akıllı insana «akıl» denilmiştir. Ve Kur'anda bu husus sık sık tekrarlanmaktadır.

Ayrıca bu kişiler Namazı doğru kılıyorlar; kendilerine kazandırılanlardan başkalarına yardım için harcıyorlar, Muhammed Peygambere indirilen kitaba (yani Kur'ana) ve daha evvelki Peygamberlere indirilen kitaplara iman ediyorlar (yani İncil ve Tevrat), Ahireti yakinen tanıyorlar.

6. Ayette şöyle deniliyor: İnanmayanları ha korkutmuşsun, ha korkutmamışsın, birdir. Onlar imana gelmezler.

21 ve 22. ayet «sakınanlar» safına nasıl geçildiğini bildiriyor:

«Ey nas! Sizi ve sizden evvelkileri yaratan Tanrınıza kulluk ediniz ki, sakınanlar sırasına geçesiniz. O Tanrımız ki yeryüzünü sizin ikamet ve istirahatınız için döşek yaptı, gökünü kubbe gibi gerdi. Semadan yağmur indirerek onunla yetişen tane ve meyvalardan size rızıklar meydana getirdi. Artık siz de bu nimetlere karşı, bile bile bir takım yaratılan, yapılan şeyleri Allaha eş, ortak katmayın.»

26-27 nci ayetler insanlara misal iradından bahsetmektedir. Bu demek oluyor ki söylenen her kelâmın, cereyan eden her olayın arkasındaki şuurlu maksadı a-

raştırmak gerekmektedir. Böyle olunca Ayet ve olay, insan idrakinde tekevvün edecek mânâ ile birlikte yürüyecektir. Bunu yapmayanlara fasıklar deniyor. Bu adeta dünyayı, birbiriyle hiç ilgisi olmayan bir maddi düzen bir de manevî düzenden ibaret görmek gibi olmakta. Sırf materyalist, tesadüfi ve başı boş bir kâinat düzeni ile hiç bir tecrübemize çarpmayan bir saf-ruh düzeni düşünmek:

26-27. Hak Taalâ, bir sivrisinekle ve onun fevkinde olan şeylerle misal iradından çekinmez. İmanı olanlar Allah tarafından böyle şeylerin vukuunu doğru bilirler; kâfirlerse Allah böyle misal iradile ne kastediyor? derler. Allah, misaller iradile bir çoklarını dalalette bırakır, birçoklarına da hidayet nasib eder. Dalalette kalan ancak fasıklar. Bu fasıklar Allah ile mütebed bir surette aktolunan misakı bozarlar, Allahın bitişmesini emrettiği şeyi parçalarlar, yeryüzünde fesat çıkarırlar. İşte asıl öz canlarına zarar verenler bunlardır.

28. Ayette ölü iken bizi diriltten, yaşadıkten sonra öldüren, sonra bizi tekrar diriltecek olan, sonra kendisine döneceğimiz Allahu nasıl inkâr ettiğimiz bize soruluyor. Dikkat edilirse ölüm - dirilme ve yaşama, yine ölüm, tekrar dirilme dizisi bir tek insan hayatına sığacak bir dizi değildir. 29. Ayet ise insan varlığının tekâmül vasatına işaret etmektedir.

(28) Siz Allahu nasıl tanımıyor, nasıl inkâr ediyorsunuz ki ölü idiniz, o sizi diriltti. Yaşadıktan sonra sizi ölüme o kavuşturacak, sonra sizi tekrar diriltecek, sonra ona döneceksiniz..

(29) Yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yaratan, gökleri yaratmayı irade ederek yedi kat gökünü tasma, sapsağlam vücuda getiren O'dur, O her şeyi hakkile bilir.

30 - 39. Ayetler İnsanın yaratılışından bahsediyor. Melekler diyalog tarzında bir anlatılışla, yer yüzünde ona hükümler olacak biri yaratılacağı söyleniyor. Fakat bu yeryüzünde fesat çıkaracak, kan dökecek bir kimsedir. Ama Allah ademe bütün şeylerin adlarını öğretiyor. Adem bunları meleklerin önünde Tanrının emri ile tekrarlıyor. Yine Tanrı emri ile Ademe melekler secde ediyor fakat İblis etmiyor.

Bu iki had arasına şu kısmı ithal etmemiz gerekiyor: Adem ve eşi cennettedirler, rahatça hareket edebilmektedirler. Ama bir ağaca yaklaşmaları yasaklanmıştır. Şeytan oradan onların ayaklarını kaydırıyor. Bundan sonra metin şöyle devam ediyor: «Biz de haydi buradan inin, bir kısmınız diğer kısma düşman kesilecek ve bir zaman için arzda ikamet edin; geçinin dedik. Adem Tanrısından birkaç kelime telakki ederek tevbe etti. Hak Taalâ da onun tevbesini kabul etti. Hak Taalâ tevbeleri kabul (Devamı 27. sayfada)

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Bir insanın mes'ul olabilmesi için yaptığı işin mutlaka beklenen ve istenen neticeyi vermiş olması icabetmez. Burada iki sık mevzuubahistir:

1 — Yapılması istenen iş tahakkuk etmiyebilir. Yani bir tasavvurdan ileri geçemez. Veyahutta, muhtelif sebeplerden dolayı fiil ve cürüm tahakkuk etmez.

Bu takdirde, fiil, o insanın doğrudan doğruya düşünce ve arzu plânında tahakkuk etmiş olmaktadır.

2 — Tahakkuku için teşebbüse geçilen fiil, mukadderat plânlarına uygun bulunmayabilir. Öldürmek niyetiyle harekete geçen bir kimsenin bütün tedbir ve gayretine rağmen bu fiilini gerçekleştirememesi gibi.

İşte her ne suretle olursa olsun bir teşebbüs akim bile kalsa, o teşebbüse ait bulunan niyet unsurunun ,omuzlarımıza, küçümsenmiyecek bir mes'uliyet yüklediğini unutmamalıyız. Zira, mes'uliyeti tayin eden unsur, niyet ve arzularımızla alâkalıdır. Her hangi bir arzunun - hatta sadece arzu olarak kalmış olsa dahi. - mevcudiyeti, insanı mes'ul kılar. O arzunun tahakkuk etmesi veya etmemesi büyük bir kıymet ifade etmez. Zira, eğer arzu sahibi insan o arzusunun fiili neticelerinden bilgi almak ihtiyacında ise bu ihtiyacının tatmini için mutlaka bir gün böyle bir tatbikat ve fiil halini zaten gösterecektir. Ancak bundan sonradır ki o insanda artık böyle bir arzu ve niyet ortadan kalkmış olur.

Fiilin ruha tahakkuk etmesi ve bu husustaki imajinatif faaliyet, vicdanın mah-

kûmiyet kararı vermesi için lâzım ve kâfidir. Bir fiilin dışarıda ayrıca tahakkuk etmesi veya etmemesi, şahsın mes'ul olması bakımından büyük önem taşımaz. Fiilin bütün safahatıyla ruhumuzda tahakkuk etmesi, mes'uliyet için kâfidir. Şu halde mes'uliyet, onu davet eden hareketin neticesine tabi değildir.

Bu hususda KADRÎ dostumuz şöyle demektedir :

«... Siz iyi niyetle iyi iş görünüz de verdiğiniz ilâç adam öldürürse o, sizin elinizde olmayan sebeplere bağlıdır.»

Herhangi bir arzu veya niyetin filliyatta tahakkuk edip etmemesi, ayrı bir mevzudur. Eğer niyet, kuvveden fiile intikal etmiş ise fenalığı istenen adamın zaten bu fenalığa müstahak olmuş bulunmasının ve bu fenalığın şu veya bu şekilde görmesinin ve onun azabını çekmesinin mukadder olduğunu bilmeliyiz.

Kısacası, o adamın bu fenalığı görmesi ve ondan kendi payına bir neticeye ulaşması mukadderdir. Şu halde, bir kimsenin gadre uğraması, ıstıraplı bir netice ile karşılaşması, umumî mukadderat plânı çerçevesi dahilinde mütalâa edileceğinden bu durum, fenalığı yapmak isteyen kimsenin mes'uliyeti ve iradesi şümûlü dışında olarak düşünülmemelidir. Umumi mukadderat plânı, şahsın fenalığa maruz kalmasına müsait değilse o zaman kötülük yapmak isteği ile harekete geçmiş bulunan ve ruhunda ve vicdanında bu niyetiyle mütena-

olarak hüküm giymiş bir insan, ne ka-
râr verirse bu arzusunu tahakkuk
etmiyecektir.

Körülüyor ki, niyet, dışarıda bir tahak-
kuk temini bulamasa bile vicdan karşısın-
da kâfi bir yargılama illeti olabilmektedir.
Teşebbüs esastır. Netice ise, bizim kudre-
miz dışındadır. Mukadderat plânlarının,
ihbarlarıyla taayyün etmektedir. Fakat, te-
şebbüsümüz eğer, dışarıda mukadderat
plânlarına uygun düşüp de tahakkuk saf-
hâline çıkacak olursa ve böylece bir insana
karâr verilmiş ise bu takdirde «o insan bu-
nu müstahakki cezasını çeksin, ben buna
arâzî vasıta olmaktan başka bir iş görmedim»
diyerek kendimizi temize çıkarmamız da
mümkündür. Böyle hareket edecek olursak,
temelîyiz ki, daha ağır bir mes'uliyet, is-
rap ve vicdanımızın ihtarlarıyla karşılaş-
mamız mukadderdir. Bu sebeple, kendimi-
zi haklı çıkarmak için ileri süreceğimiz fi-
iller üzerinde dikkatli olmamız gerek-
mektedir. Evet, belki de bir kötülüğün ya-
pılması tekâmül zarurefleri neticesi ortaya
çıkması bulunabilir. Fakat daima temenni
edelim ki, bu fiilin tahakkuku için biz biz-
zât vasıta olmaktan kendimizi uzak bulun-
duralım.

Vay o adama ki, tökez onun vasıtasıyla
gelir.

Etrafımızdacereyan eden ve kötü fiil-
lere misal teşkil eden hadiseler, o hadise-
nin müsebbiblerine ıstıraplı neticeler hazırla-
dığı gibi ayrıca o hadiseleri müşahede
edenlere de alabilecekleri birtakım bilgile-
ri vermesi bakımından bir hususiyet taşı-
rlar. Burada, kötü fiillerimle insanların ders
almalarına yardım ediyorum. Bu sebeple
beni hoş karşılamalısınız.» şeklindeki bir
mülâhaza ile kendisini temize çıkartmak is-
temesi, şayanı kabul bir istek olamayacak-
tır. Zira, gerek nefsanîyetine koyu bir şe-
kilde bağlanması ve gerekse bilgisizliğinin
verdiği şuur kapanıklığı, onun böyle bir
tatbikatı yapabilmesine imkân vermez.

Hadiseler, insanların imtihanlarında
tatbikat malzemesi olarak büyük bir değer
taşımaktadır. İrademiz eğer vereceği ka-
rarlarla, bizzat hadiseleri meydana getir-
mekte ise bu takdirde iyi veya fena not al-

mamızda niyet ve maksatlarımız ön plânda
bir role sahip olacaklardır. Fiil ve tatbi-
katta, niyetlerimizin tahakkuk etmiş ol-
ması veya olmaması, bizi mes'uliyetten hiç
bir zaman kurtaraz. Niyet, karar ve fiil,
bizim için kâfi bir hükümlendirme unsuru-
dur.

Fiilimizin doğurduğu hadisenin şekli,
alacağımız not üzerinde bu takdirde büyük
bir rol oynamıyacaktır.

Mes'uliyetin teessüsü için veya vicda-
nımızın hüküm verebilmesi için her şeyden
evvel iradenin hür olması lâzım geldiğini
biliyoruz. Bir kimseye bir başkası tarafın-
dan zorla yaptırılan bir iş için o işi yapan
şahsın kötü bir niyeti bulunmadığı takdir-
de bu fiilin kendisine büyük bir mes'ulî-
yet yüklememesi icabeder. Tam bir otoma-
tizma halinde ise bir mes'uliyetten de bah-
setmek pek de doğru olmaz. Meselâ, hay-
vanlara, çocuklara veya delilere yaptırıl-
acak her hangi bir iş için onlara büyük bir
mes'uliyet terettüp etmiyecektir.

Zira burada onların bu iş için niyet ve
istekleri pasif bir durumda kalmaktadır.
Bir işin yapılmasına teşebbüs eden bir kim-
se eğer o işden akli erebildiği kadar şu ve-
ya bu neticeleri özlemiş ve bu düşünce ile
bir karara varmış ise, o kimsenin bu tak-
dirde bir NİYETE sahip olduğunu söyleye-
biliriz.

Özlenen neticelere göre niyetlerin kıy-
metlendirileceği ise gayet tabiidir. Vicdan
mes'uliyetinin mukadder olabilmesi için
muayyen bir anlayış, sezîş ve idrak kudre-
tiyle belirli bir niyetin teşekkül etmiş ol-
ması zarureti vardır.

Bu sebeple hayvanların, çocukların, de-
lilerin, bilgisizlerin ve otomatizma içinde
bulunanların câhilâne yaptıkları işler kar-
şısında onlara hiddetlenmek yerine onlara
yardım etmek, onları doğru olanı yazmağa
ikna etmek bizlerin vazifemiz olmalıdır.
Anlayış ve bilgi noksanlığından dolayı bir-
takım zaruretlerle yapılan işlerde mes'uli-
yetin hududu daralmaktadır. Kötülüğü hak-
kında bir bilgi sahibi olmayan bir kimsenin
işlediği kötü bir fiilinden dolayı cezalandı-
rılması doğru olmaz. (Devamı var)

Hindistanda Bir Çocuk Evvelce Yaşadığını Hatırlıyor

Fate H. N. Banerjee

Hindistanda Chandari kasabasında 1955 de bir gün Munesh ismindeki 4 yaşlarında bir oğlan çocuğunu annesi yıkarken yaptığı aşırı yaramazlıktan dolayı döverken çocuk: «Anne döğme beni, yoksa İtarniye kendi kasabama giderim. Ben Bhajan Singh im, benim orada annem, karım ve bir çocuğum var, bir evim, bahçem bir de tarlam var.»

Annesi Bhagwati Devi, 4 yaşlarındaki oğlunun bu acaip sözleri karşısında daha da sinirlenerek onu bir güzel dövdü ve bir daha böyle saçmalarsa onu daha da döveceğini söyledi.

Aradan seneler geçti, Munesh okula gitmeğe başladı. Okul arkadaşlarına bir karısının olduğunu falan söylemeğe başlayınca, arkadaşları onun bu haline ilkin güldüler sonra onun bir yalancı olduğuna hükmettiler.

Bir gün Munesh hastalanmıştı, büyük babası onu görmeye geldiğinde ve yalnız kaldıkları zaman çocuk: «Büyük baba, annem beni çok dövüyor, ben artık kendi köyüme gideceğim.» diyor. Büyük baba: «Hangi köye?» diye soruyor. «İtarni'ye» diye cevap alıyor ve çocuk bütün hikâyesini anlatıyor. Büyük baba onu alâka ile dinliyor.

Daha sonraları büyük baba ilk rastladığı İtarniliye Bhajan Singh isminde birini tanıyıp tanımadığını soruyor. Aldığı cevap ta ismin yabancı olmadığını, fakat kendisinin tanımadığını öğreniyor. Büyük baba o günlerde Jamalpur kasabasına bir iş için gitmesi gerekti, İtarni ise tam yolunun üzerindeydi, orada bir müddet kalıp soruşturma yapmağa karar verdi.

Kasabaya geldiği zaman yaptığı soruşturmada Bhajan Singh isminde birinin orada yaşamış olduğunu ve fakat 1950 yılında öldüğünü, karısı ile bir de kızının bulundu-

ğunu öğrendi. Munesh ise Devi ailesine 1951 yılında doğmuştu. Büyük baba derhal Singh ailesinden bir fertle tanışmak arzusu duyarak ölmüş Bhajan'ın oğlan kardeşi olduğu söylenen Than Singh ile tanıştı. Yaşlı adam ona, ailesinde bir küçük çocuğun bulunduğunu ve kendisinin Bhajan Singh olduğunu iddia ettiğini anlattı.

Bunun üzerine Singh ailesi büyük bir merakla kapıldı. Bhure Singh isminde bir diğer oğlan kardeş yanında kayın biraderi olduğu halde Chandari'ye küçük oğlanı görmeye geldiler. Munesh onları görünce gözlerinden sicim gibi yaşlar akmaya başladı. Büyük baba ona: «Söyle bakalım bunlardan hangisi senin oğlan kardeşin?» diye sordu. Küçük Munesh, Bhure'nin dizlerine sarılarak bir taraftanda hıçkırıyordu, bir taraftan da daha iki kardeşi bulunduğunu anlatıyordu. Bhure Singh, çocuğun tavırlarının tıpkı ölen kardeşine benzediğini ifade etti.

İki adam gitmek için kalktıkları zaman, çocuk onları bırakmak istemiyordu, kardeşine sarılmış gitmemesi için yalvarıyordu. Büyük baba çocuğa ben seni İtarniye götüreceğim diyerek onu teskin etti.

Ölü Bhajan Singh'in dul karısı Ayodhya kocası öldükten sonra Bisai'da kendi babasının evine gitmişti. Havadisler tabii o nunda kulağına gitti. Ayodhya, bir eltisi ile anlaşarak gidip çocuğu görmeye karar verdiler ve gittiler. Her iki kadın da zayıf ve uzun boyluydular, ikisi de yüzlerini tülle örtmüşlerdi. Çocuğun evine geldikleri zaman büyük baba Munesh'e sordu: «Anneni tanıdın mı?» Munesh ise daha önce bu iki kadını görünce ağlamağa başlamıştı bile: «Burada annem yok, bunlardan biri karım, diğeri de yengemdir.» dedi. Sonra Ayodhya'yı elinden tutarak eve girdiler. A-

Munesh'e bir hayli heyecanlanmıştı, oğlanı bir tarafa çekerek oturttu ve «İkimizin arasına düşmüş olan ve fakat kimsenin bilmediği olayları anlat da senin hakikaten Bhañan Singh olup olmadığını öğrenelim.» dedi. Munesh tereddüt etmeden anlatmağa başladı: «Agra'daki imtihandan döndüğüm zaman senin annemle kavga ettiğini öğrendiğinden seni yayık sopasıyla dövmüş ve koluna kırmıştım, sen ise merdivenden düştüğünü söylemiştin etrafa.» Munesh daha huzursuz başka şeylerden de bahsetti ki Hindistan'da karı koca arasında geçen olaylar da buna bir sır olarak kalır. Ayodhya heyecandan bayılacak hale gelmişti. Bu durum karşısında, çocuğunun anlattıklarının daima saçma sözler diye öfkelenen annesi ilk defa ikna oldu. Ertesi sabah çocuğun annesi, büyük baba Ayodhya ve eltisi İtarniye gitmek üzere yola çıktılar.

Köye yaklaştıkları sırada bir grup köylüye rastladılar. Munesh onlara dikkatle bakarken birden heyecanla «Prasad!» diye haykırdı. Adam şaşırıp, Munesh onun yanına giderek küçükken, birlikte mango ağacının altında nasıl oynadıklarını, ne yaramazlıklar yaptıklarını detayları ile sayıp dökmiye başladı. Prasad, hepsini hatırlıyordu. Çocuk, «Ben ölmüştüm, fakat işte tekrar dünyaya geldim,» dedi. Prasad ikna olmuştu, fakat, gruptaki diğer kimseler bu kâfi değil diyorlardı. Hep beraber köye geldiler. Eğer sen Bhañan Singh isen, bizi evine götür dediler. Singh ailesinin bu köyde iki evleri vardı. Birisi Bhuse oğula aitti ve güzel bir yerde bulunuyordu, ötekisi biraz daha kenardaydı. Munesh o tarafa doğru gitti; orası Bhañan'a aitti. İçeri girdiklerinde bir kadın gördüler. Munesh onu görür görmez «Anne!» diye haykırdı ve dizlerine sarılarak ağlamağa başladı. Bu Bhañan Singh'in annesi idi.

Munesh daha sonra evin içinde gezinmeğe başladı ve şurada şu olmuştu, burada bu olmuştu diye anlatırken ev halkı hepsini tastik ediyorlardı. Sonra bir odaya giderek, burasının kendi odası olduğunu, karısını buraya gelin getirdiğini ve 21 yaşında iken bu odada öldüğünü anlattı ki, hepside doğrudu. Oda kapısının yanında bir dolabı

göstererek: «Buraya kitaplarımı koyardım.» Sonra onu açtı, ve «Çok az kitap kalmış» dedi. Sonra Ayodhya'ya hitaben: «Sana Agra'dan mavî renkte bir sari getirmiştım, duruyor mu?» diye sordu. Munesh'in bütün bu anlattıkları doğrudu. Munesh hayretten dona kalmış insanları daha da şaşırtan başka şeyler söyledi. Bhañan olarak yaşarken neler yapmak istediğini ve nelere malik olduğunu anlattı, tarlasından, 4 öküzünden ve iki de mandasından bahsedince Munesh'in hakikaten Bhañan olduğuna inanmayan kimse kalmadı.

Munesh'le birlikte gelen kafile tekrar Chandari döndüler. Ayodhya da beraber, sonra kadın Bisaraya ikamet ettiği babasının köyüne gitmek için kalktığı anda, çocuk ondan bir türlü ayrılmak istemiyordu. Kadın gittikten sonra çocuk büsbütün çınlaştı, günlerce ağladı.

Bir müddet sonra çocuk büyük babasına kendisini Bisaraya karısının ve kızının yanına götürmesi için yalvarmağa başladı. İhtiyar adam, şimdilik hem parasının olmadığını ve hem de oraya nasıl gideceğini bilmediğini bahanesiyle çocuğu atlatmak istedi. Çocuğun gözleri parladı ve «ben yolu biliyorum» dedi: «Buradan Alipara gideriz, oradan otobüse bineriz ve Bisaraya varırız.» dedi. «Bisaraya yaklaşıırken büyük bir bahçe içinde bir mabet vardır, kayın pederimin evi çamurlu bir sokaktadır, ben yerini biliyorum, seni götürürüm.» dedi.

Bir kaç gün sonra büyük baba ve Munesh yola koyuldular. Bisaradan hiç kimse onların gelmekte olduğunu bilmiyordu. Bu bakımdan onları kimse karşılamadı, köye vardıklarında herkes işiyle gücüyle meşguldü. Munesh sanki daha evvel buralara gelmiş gibi hiç bir tereddüt eseri göstermeden büyük babasını bir takım sokaklardan geçirerek bir evin önüne geldiler, yol topraktı. Çocuk: «İşte burası, ama evde bir değişiklik yapılmış.» dedi.

İkisi durmuş eve bakarlarken yoldan geçenlerde onlara bakıyorlardı. Çocuk on-

(Devamı 31. sayfada)

'MUKADDES METİNLER' ilâhi Plânın tahakku içindir..

TWO WORLDS'den

M. H. TESTER

Dinleri kıyaslayarak incelemelerime devam ettikçe, aralarında hiç bir ayrılığın mevcut olmadığını, bil'akis birbirlerini takviye ettiklerini sezmemek mümkün oluyor. Bu benzerlikten kastım, örf ve âdetler, ibadet usulleri, hurafe ve tabular değildir. Bunların hiç birinin ilâhi yönü yoktur, bunlar insanların imal ettikleri şeylerdir. Pek çok insanlar halâ manevi yönün çocukça anlayışı içinde bulunmaktadır. Tıpkı çocukların oyuncaklara ihtiyaçları olduğu gibi. Dinler, bu büyük oyunda sureti haktan gözüktürler.

Cazibeli zengin kıyafeti içinde bir katolik rahibi, muaviniyle birlikte, birbirinin kopyası olan ayinleri büyük bir usulperestlikle ifa eder. Bir sinagogta haham başa, deri üzerine yazılmış bulunan Musanın 5 kitabını simle işlenmiş kadifeye sarılmış olduğu halde taşıyarak alayın başında dini merasimi idare eder. Böylece bu şekilperestlikleri saymakla bitiremeyiz.

YASAKLI KONTROLLER. Yasaklar onların günlük yaşantılarına renk katar. Katolikler Vatikan'ın Index'inde kayıtlı kitapları okuyamazlar, musevilerin domuz etini yememeleri lâzımdır. Protestanlar pazar günü eğlenmemelidirler, Hindular sığırı mukaddes tanımalıdır, v.s. Hükümler alabildiğine çeşitli ve karışıktır, her din kendi saikine bu hükümleri belletmiştir, bunları ihlâl edenlere ağır cezalar vardır.

Bütün dinler aynı tarz ve sadelikle başlamışlardır. Ruhi kabiliyetlere haiz bir adam doğmuş. Mukaddes metinler almış, fakat onun manevi idrakî bulunduğu muhitin fevkinde imiş. Zamanının insanlarına ters gelen bilgileri bir yardım arzusu ile onlara öğretmiye çalışmış ve nebi olmuştur.

Ona gelen Yüksek Tebligat ruh âleminden gelmiştir ve geldiği yerde ileri bir adımın plânı atılmış oldu. Tekâmülümüzle ilgili olanlar, zaman be zaman, bizlerin biraz daha şuurlanmamız için lüzumlu dozda ve zamanında bize lüzumlu olanı gönderirler. Her izhar olunan Vahiy devrin insanlarının daha fevkinde olduğu söylenmiştir. Adamın birini kendilerine bir organ olarak seçerler. Onun vasıtasıyla ilâhi plânın bir kısmını tebliğ ederler. İşte bunlar, bizlerin ruhi bilgilerimizi düzenlememiz ve hayat felsefemizi ayarlamamız için istifadelerimize sunulmuş fırsatlardır.

Musa, Eflatun, Zerdüş, Buddha, Konfüçyüs, Sokrates, İsa ve Muhammet kullanılan şahıslar arasından bazılarıdır. Aldıkları tebliğler ne suretle olursa olsun öz itibariyle aynı temele bağlı aynı kaynaktan gelmiştir. Gönderilen Mukaddes Metinlerde değişik taraf sadece derece ve takdimlerinde olmuştur. Bu değişiklik durumu, tebliğ gönderilen muhitin, ırk, medeniyet ve ahvali ile ilgili olsa gerektir. İnsanların ruhi uyanıklığı ve alıcılık kabiliyeti bir Mukaddes Metnin inmesinde rol oynayan yegâne faktördü.

Yegâne faktördü dedim aslında yegâne FAKTÖRDÜR demem lâzımdır. Şahsen ben, bu akışın son bulduğuna inanmıyorum; bunun sonu gelmiyecektir. Daha tekâmül edeceğiz. Tekâmülettikçe başka adamlar bizlere YOL göstermek üzere belireceklerdir. Manevi tekâmülümüz devamlıdır.

İnsanlar ruhi liderleri dinlemişlerdir. Onlardan pek çokları doğruyu görerek bilgi ve felsefelerini genişletmişler ve «bir değişikliğe» uğramışlardır. Fakat insanın çocukluk yönü öğrendiği üstün Sadeliği kolayca kabul etmesine mani oluyor. Onun halâ oynaması için elinde kaba hurafe ve yasaklardan müteşekkil oyuncaklara ihtiyacı vardır.

LİDERLER ÖLDÜKTEN SONRA. Liderler öldükten sonra, onun yerine tabii varis getirilmedi, en yakınları kabiliyetli kimseler onun yerini tutamadılar. Manevi hakikatlerin üzerlerine insanlar karışık putperest dinleri aşıladılar ve bir takım organizasyonlar yer aldı. Çeşitli hükümler, kanunlar ve ibadet tarzları zuhur etti. Bunlara itaat etmeyenlere çeşitli cezalar reva görüldü.

Hükümlerin idaresi ve tanzimi için ruhbaniyet kuruldu. Bu ruhban takımı,

mevkiini ve faaliyetlerini sağlamlaştırmak için geniş bürokrasi sistemini tesis etti. İnsan üzerinde daha müessir olabilmek için bütün maddi kudret ve ihtişama sahip oldu. Adeta hususi bir saltanat kurdu. Bu idare sistemi gittikçe kuvvetlendi hat- ta politikayı da iktisap etti.

Orijinal sade Metinler oldukları yerde kaldılar, fakat onlar, katı, şekilperest- lerin tuzakları ile kamufle edildiler. İşte dinlerdeki yegâne değişiklik bu kamufle tarzlarındadır. Debâbe, kıyafetler, ibadet tarzları ve tertipleri birbirlerinden bir hayli farklıdır. Hindistanda bir dini merasim alayında alayışli bir şekilde süslen- miş fiiller görürsünüz. Bunu İspanyadaki bir dini merasim alayı ile mukayese eder- sek, orada da kabataslak yapılmış meryem heykellerini süslerler ve meş'aleler ve ilâhilerle ayin alayları tertip olunur. Görüldüğü gibi bir değişiklik mevcut. Daha önce belirttiğimiz gibi bu değişiklik oyuncaklardadır. İlkel putperest dinlerdeki merasimlere çok benzer durumlar.

İNSAN TEKÂMÜL YÜRÜYÜŞÜNDEDİR. İnsanın çocukluğu bırakıp yürü- meğe başladığını gösteren emarelere rastlanmaktadır. Dini merasimlerin nedenle- rini sormağa başlayan insanlar, ruhi olgunluğa götürücü yolun başına gelmişlerdir.

Ruhbanlık bu durumu sezerek telâşa düşmüştür. Eski katı nizamlarını muha- faza için dinî itikatlarında, pek kabul görmiyen bazı hususları tekrardan yeni bir tefsire tabi tutmak gayreti içine düşmüşlerdir. Bu haller tabii rüzgâra tutulmuş saman çöpleri gibidir. Bunlardan üç tanesine bir göz atalım.

Rabbi Dr. Louis Jacobs tarafından yapılan «Yahudi inancının prensipleri» isimli kitapta Musanın 5.000 sene evvel dikte ettiği temelî bu gün de cari ola- bileceğini ruhi tekâmül ışığı altında izah ederek eski bir dinin tezyinatını muha- faza etmiye çalışmıştır. Bunu mutaassıp yahudiler herhalde hoş karşılamamış- lardır.

Ruhi tekâmül bir anlayış bütünlüğüne matuf olduğu halde, o, eski bir davayı canlandırmağa uğraşarak küçük, müstakil bir zümrenin muhafazasına çalışmak- tadır.

Yine aynı yazar, «İnsanların yaratılışındaki maksadın nedeni bu dünyada id- rak edilecek bir husus olmadığını, hakikatin gelecek bir dünyada öğrenileceğini, bu dünyanın bir mektep, bir hazırlama vasatı olduğunu» belirten ifadesiyle de doğru bir yolda olduğunu göstermektedir.

«What is this treasure?» Bu hazine nedir? kitabını yazan Amerikalı papaz James Pike, İsayı yeni baştan keşfetmekte, onun tanrı olmayıp bir insan olduğunu göstermektedir. İsa üzerine kurulmuş hurafeleri kaldırmakta, bunların onu takip edenler tarafından uydurulduğunu, Putperest dinlerden kalma inançta olduğu gibi, (bütün tanrılar bakirelerden doğarlardı) İsayı da tanrılaştırdıklarını anlatıyor.

İsa, zamanının mutaassıplığına muhalifti. Onu, karıştırıcı ve müz'ic bulduk- larından ortadan kaldırmağa karar verdiler. İsa dini hurafelerden uzaktı, o, sade- ce Mukaddes Metnin tabii bir kanalı idi. İnsanları ve diğer şeyleri putlaştırmak- tan kurtulunmadıkça, tam bir serbestiyete ulaşılmadıkça tam bir insan olunamaz diyor yazar.

NETİCE. Böylece, rabbi ve piskopos papazı, ruhi hakikat ağacının bir zaman- lar dinlerine meyveler veren ve şimdi ise kurumuş olan o dallarını budamaya çalış- ıyorlar. Onlar, eğer Spiritualizme bir baksalar işte asıl orada felsefi hakikatleri el değmemiş saf bir halde bulurlar, insanlar ona varamazlar. Tahrifçiler ise daha da sapıtacaklardır.

Eğer katolik iseniz bu iki kitabı da her halde okuyamazsınız.

Rüzgârdaki üçüncü saman çöpü ise: çok evvel 16. cı asırda engizisyon mah- kemesi kararıyla kurulan sansür heyeti katoliklerin okumalarını yasakladığı kitap- ların bir listesini yapmıştı, ismine «Index» dedikleri bu listede 6.000 den fazla eser kayıttır. Bunlar arasında Anglikan umum dua kitabı da dahildi. 4.000 den fazla yazar yasaklar arasında idi. Bunlardan bazıları: Addison, Balzak, Dumas, Kant, Spinoza ve Voltaire'dir.

Şimdi ise Papalık, hiç bir kitap isminin, yazarın bizzat fikirlerini izah etme- den Index'e konmayacağını, neşriyat kontrolünün bundan böyle mahalli mercilerin deruhte edceklerini ancak yasaklanması lüzumlu görülen kitapların Vatikana bil- dirileceği bildiriliyor.

Taassubun boğucu havası elbet bir gün kalkacak ve ruhi hakikatlerin temiz, saf havası serbestçe esecektir, zira ruhi uyanıklık ve ihtiyaç insanın özünde mev- cuttur. Onsuz dünya ilzerindeki hayatın ne manası ve ne de maksadı olur.

ORGANİK MOLEKÜLLER VE Hayat

«Organik kimyada reaksiyon imkânları öylesine çoktur ki, basit bir takım maddeler arasında, prensip itibarıyla, çok muhtelif reaksiyonların vukua gelmesi, uygun şartlar altında daima mümkündür.»

Yazan: Feridun TEPEKÖY

İnsanlığın üzerinde yaşadığı dünya, ihtiva ettiği maddi unsurların (elementlerin) tabii oldukları tabiat kanunlarının meydana getirdiği bir düzeni gözlerimizin önüne sermektedir. Kimya ilmi, karbon elementi ile birlikte tespit ettiği 91 elementin karşılıklı münasebetleri üzerinde incelemelerde bulunmaktadır. Ayrıca elementlerin bünyesel yapılarını aydınlatmağa çalışarak, insanlığın madde üzerindeki fizik tasarrufunu da genişletmeğe çalıştığını görüyoruz. Elementlerin tabii oldukları şimik kanunların bulunmasıyla orantılı olarak mevzu bahis ettiğimiz maddeye tasarruf kudreti de aynı derecede genişlemektedir.

Meselâ basit bir misal ve ameliye olarak Petrol sanayiinde tatbik edilen «Cracking» metodunu zikredebiliriz.

Alifatik hidrocarbonların kimyasal yapıları hakkında bir bilgiye sahip olmadan, onların carbon zincirlerini yüksek sühunette bulunan bir demir satıh üzerinde parçalayarak, küçük moleküllü - dolayısıyla daha uçucu- paraffin hidrocarbonlarının (meselâ Cracking benzini gibi) elde edilebilmesi elbette ki mümkün olamayacaktı. Keza, 1 ci dünya harbinde Almanyada zuhur eden harp mühimmatı sıkıntısı, azot sanayiinin doğuşuna zemin teşkil etmiş; araştırmalardan elde edilen bilgiler böyle bir dev sanayiin insanlık hizmetine girmesini temin etmiştir.

Anorganik kimyasal reaksiyonların a-ni meydana gelişi yanında carbon ihtiva

eden organik reaksiyonların nisbeten ağır bir seyirle meydana gelişleri ve ayrıca pek çok reaksiyon kombinezonlarına müsait bulunuşu, dünya üzerindeki canlıların varoluşlarıyla çok yakından ilgili ve manidardır.

Dünya üzerindeki hayat, carbon kimyasına bağlı bulunuyor. Mendelyeffin periyodik sistem tablosunda kimyasal karakterlerinde benzer hususiyetler arzeden Si (silisyum) la alakalı bir hayatın dünyada tahakkuk etmemiş olması da ayrıca manidardır.

Bir tarafta sert ve sağlam bünyeli ion şebekelerinden meydana gelmiş bir kâinat, diğer tarafta da karbon atomlarının dört kollarıyla meydana getirdikleri sonsuz reaksiyon imkânları vasatı birarada bir bütün ve bir ahenk teşkil ediyor.

Canlı tabiat ve hayat dediğimiz hadise, mevzu bahis organik reaksiyonlarda organik moleküllerin bir kısmını kendisine has bir mühürle mühürlemektedir. Optik aktivite hadisesine sebebiyet veren asimetrik carbon atomları ve bileşikleri, hayatın esrarengiz laboratuvarlarında meydana getirilmektedir. Hakikî asimetrik sentez - yani asimetrik olmayan maddelerden yeni bir optik aktif maddenin meydana getirilişi- canlı hücrelerin -yani hayatın- tasarrufu altında bulunuyor (*).

(*) Optik aktif maddeler, polarize ışığın, polarimetrenin görüş sahası içinde sağ veya sola bir dönüşünü sağlamaktadır.

Ham petrolün tetkikinden de anlaşılacağına göre az dahî olsa bir optik aktivite göstermekte olmasına bakılarak - burada da hayatın bir parmağı mevzuubahistir.

Yeraltında teşekkül etmiş bulunan petrol kaynaklarında, canlıların vaktiyle bıraktıkları organik moleküllerin mevcut olması zarureti ortaya çıkıyor. Bir teori olarak ileri sürülen fikre göre, kütle halinde canlıların telef olmalarıyla kadavralarının gene kütle halinde bir yerde birikmesi ve baskı ve sıcaklık gibi etkenlerle ve zamanla ham petrolün meydana gelişi mevzuubahistir. Mevzuumuz dışında olmakla beraber ayrıca hatırlamamız gereklidir ki bu teori de mukaddes metinlerde bahsi geçen tufan hadiseleri arasında bir ilişki kurmak belki de mümkün olabilir.

Carbon kimyasında organik reaksiyonların meydana gelmesi için umumiyetle sert ve kaba müessirlerin yerini daha mülayimleri almıştır. Bu arada, bilhassa katalizatörlerin ve enzimlerin müessiriyeti büyük bir önem kazanmıştır. Bio-kimyada ise reaksiyon vasatının şartlarının pek de büyük bir değişikliğe uğraması mevzuubahis olmadığından katalitik tesislerin önemi bir kat daha artmaktadır.

Meselâ uygun laboratuvar veya teknolojik şartların temin edilmesi ve istenildiği şekilde değişikliğe uğratılması daima kabildir. Bu suretle muayyen organik bir maddenin sentezi yapılabilir. Fakat aynı organik maddenin - meselâ amino asitlerinin peptikleşerek bir cins polipeptid zincir molekülünü - protein maddelerini - meydana getirmesi için canlı bünyesinde bu çeşit bir değişikliğin yapılması mevzuubahis olamamaktadır. İşte burada aynı madde - nin canlı organizma tarafından hazırlanmış sabit ve muayyen bir vasatın şartları içinde bambaşka bir yoldan inşa - sentez - edildiğini görüyoruz.

Meselâ düşük suhunette bir nevi fosforesans olayına sebebiyet veren ve fosfor elementinin rol oynadığı ateş böceklerinin ışık yayması hadisesi de bir bioşimik re-

aksiyonla ilgilidir. Bu reaksiyonun meydana getirilişine ait patent ise gene canlı hücrenin tasarrufunda bulunmaktadır (*).

Hayat sahibi hücrelerin esrarengiz laboratuvarında hazırlanan organik maddelerin karşılıklı münasebetlerinden doğmuş bulunan biolojik denge ve ahengin, kendiliğinden ortaya çıkmış olduğunu iddia etmek oldukça zordur.

Sonsuz imkânlar ve reaksiyon çeşitleri arasında maksada en uygun olanının seçilmesi ve ondan faydalanılması hadisesinde bir şuurculuk halinin kabul edilmesi lâzım ve zarurîdir.

Kimyasal strüktür - molekül konstitüsyonu - bakımından çok çeşitli neticelere ulaşılması mevzuubahis olan organik kimyada aynı ilkel maddelerden - teorik olarak muhtelif reaksiyonlar mümkün olmasına rağmen - muayyen bir maddenin zuhur edişi elbette ki tesadüfi olamaz. Her ne kadar kimyasal kanunların yöneticiliği altında illiyet esaslarına bağlı olarak muayyeniyetin cari olduğunu söylemekle meseleyi halletmenin kabül olacağını iddia edecekler bulunabilirse de aslında problemi sadece bu yönden çözümenin bizleri hatalı sonuçlara sürükleyeceğini de unutmamalıyız. Determinist nizam ve şaşmazlığın yanında şuurlu bir seçmenin ve tasarruf kudreti ve müessiriyetinin önemli bir role sahip olduğunu daima hatırlamalıyız.

Organik reaksiyonların meydana gelişinde ve çeşitli konbinezonlar arasında birinin tercih edilmesinde aralarında kimyasal bir reaksiyona girişecekleri iki maddenin birbirlerine karşı duydukları ilgiden ziyade (Buna reaksiyon ilgisi denmektedir) cereyan edecek reaksiyonun hızı (ki buna da reaksiyon hızı denmektedir) başlıca role sahip bulunmaktadır. İşte bu kanunun (Lütfen sayfayı çeviriniz)

(*) Kimyasal luminesans hadisesi olarak ele alabileceğimiz bu tezahürde doğrudan doğruya elektron sisteminde meydana gelen bir oynaklığın ortaya koyduğu bir ışık şovaklaması mevzuubahistir.

muayyeniyeti altında istenilen maddenin meydana getirilişi, şuurlu ve maksatlı olarak bir canlının bedeninde mümkün olmaktadır.

Spesifik katalitik müessirlerle (katalizatörler, enzimler, hormonlar) mevzuubahis edilen reaksiyon hızı müspet veya menfi yönde değiştirilebilmektedir.

Hayat sahibi bir varlık - meselâ bir canlı hücre - uygun şart ve katalizle ihtiyacı olan maddeyi sentez edebilir.

Görüldüğü üzere, bio-kimyada sentez edilen bileşikler, esasında kararlı bir yapıya sahip olmamalarına rağmen mevcudiyetlerini katalizatörlerin sürükleyici tesirlerine borçludurlar. Mevcudiyetlerini zoraki olarak muhafaza etmektedirler.

Hayat için büyük bir ehemmiyet taşıyan organik maddelerin mevzuubahis olan bu dengesiz hali karşısında insanın düşünmesi lâzımdır. Organik bileşiklerin zahiren sağlam görünmesi onun aktif hale gelmesini sağlayıcı aktivasyon enerjisinin büyük oluşundan ileri gelmektedir. İşte böyle bir tabiat kanunu, dünya üzerindeki hayatın zuhuruna sebebiyet vermiş olmaktadır. Ayrıca hayatın ne kadar ince bağlarla maddeye bağlandığı ve bu bağın ne kadar kolaylıkla koparılabilirliği de düşünülmeğe değer. Büyük kimyacı Nernst, velev lâtife şeklinde dahi olsa büyük bir hakikati şöyle ifade etmiştir: «Organik kimyanın esasen bir mevcudiyet hakkı yoktur.»

Evet ekseri organik bileşiklerin mevcudiyeti ve sağlam görünüşü, sadece kararlı hale dönüşümlerini temin edecek reaksiyon hızının azlığı sayesinde mümkün olmaktadır.

Bütün bu çeşitli değişim imkânları arasında aralarında bir nizam ve ahenk kuracak şekilde istikrarlı bir dengenin tesis edilmesi ve buna bağlı bir hayatın tezahür edilmesini çok ince hesapların ve şuurlu bir müdahalenin neticesi olarak ortaya çıktığını kabul etmek mecburiyetindeyiz.

Hayatımız organik maddelerin bu hali dolayısıyla adeta bir pamuk ipliğiyle maddeye bağlanmıştır.

Amino asitlerin amid teşkili ile meydana gelen polipeptidler (Protein maddeleri), kolloidal büyüklük sınıfına dahil dev moleküllerdir. Molekül ağırlıklarını 15 milyona kadar çıkmaktadır. Ayrıca 20 çeşitten fazla amino asit, peptitleşme reaksiyonuna iştirak edebildiğinden adeta sınırsız konstitusyon imkânları mevzuubahis olmaktadır. Zaten hayatın mevcudiyet ve çeşitliliği de buna dayanıyor.

Her canlının kendisine has olan proteinin cinsini inşa edebilmesi için lüzumlu bulunan amino asitleri dışarıdan ithal etmesi gerekmektedir (*). Aksi halde canlı böyle bir protein sentezini yapamaz. Spesifik proteinlerin bir düzeni olarak ortaya çıkan şimik dengenin idamesi, hayat olayı ile kabil olmaktadır. Canlının orijinalitesi protein kademesinde dahi kendisini göstermektedir.

Bu spesifik hal ruh-beden irtibatları arasındaki spesifik münasebeti ve tesir dengesini de bir bakıma indirekt yoldan izah edebilir. Fakat kimya, bugün sadece hayvan nevilerinin hücre ve doku proteinlerinin ayrı ayrı olduğunu ve spesifik bir karakter taşıdığını söyleyebilmektedir.

Bu durumun daha ötesinde, daha derinlemesine giden ve şahsiyet ve ferdiyete kadar inen bir spesifikasyonun mevcudiyeti, tecrübi olarak henüz ispat edilememiştir. Kan nakilleri ve transplantasyon ameliyelerinde ortaya çıkan uyumsuzluklar her halde bu spesifik denge ile alakalı olsa gerektir.

Velhasıl, organik moleküller, bir bakıma mevcudiyet hakkına bile sahip değilken bu moleküllerin karşılıklı şimik münasebetleri üzerine kurulmuş bir hayatın dünya üzerinde muayyen gayelere matûf olarak nizam içinde yürümekte olduğunu görmekteyiz. Fizik beden içinde ruhun müessiriyeti ile birbiri arkasına sıralanan bio-

(*) Bazı amino asitleri vücut laboratuvarında sentez edilebilir (alanin, asparagin asit, glutamin asit), edilemeyenlerin ise mutlaka dışarıdan temini şarttır. Bunlara endigen ve exogen amino asitler denilmektedir.

faaliyet, muayyen bir maksada hizmet eden şuurlu bir karakter taşımakta - Bedenin bozulan hayat dengesinin yenilenebilir kurulabilmesi için gösterilen gayretler maddi delilleri eğer incelenecek olursa burada ne büyük bir bilgiye dayanan işaretle ve şuurlu bir müdahale ve müessiriyet mevcut olduğu kolayca tesbit edilebilir.

Beden yapısının morfolojisi bile aynı işin tekâmül ihtiyaçlarının teminine matuf bir maksada göre tayin edilmekte -

Ruhun tekâmüllü vasıtası olan bedenin vazifesini eksiksiz yapması gayesine matuf olarak koruyucu mahiyette öyle oluyor cereyan etmektedir ki bu olayların şuur ve maksath müdahale dışında her hangi bir şekilde izahı mümkün değildir. Meselâ, bir sinirin ufak bir parçası kesilip çıkartılsa geri kalan uçların gene aynı şekilde ilerleyerek birbirlerini buldukları ve yeniden vazife görmeğe başladıklarını görüyoruz. Burada açıkça maksat, müessiriyet ve bir şuurun mevcut olduğu görülmektedir.

İnsan hayatının devam etmesini ve böylece dünya tekâmülünün aksamadan tamamlanmasını hedef tutan maksath bir müdahalenin, maddeye lüzumlu tasarrufu sağlayan derin bir bilgi ile beden üzerindeki müessiriyetini faydalandığı kanunlarıyla birlikte tesbit etmek ayrıca insanlık için büyük faydalar sağlayacaktır.

Beden dahilinde vuku bulan biyosimik reaksiyonların hangi gayelere matuf olarak nasıl meydana geldikleri hususu ile alakalı araştırmalar büyük hakikatlerin ortaya çıkmasına sebep olacak ve böylece şuur

urlu bir müessirin maksath müdahalesi daha vazih olarak görülebilecektir.

Akademik ilmin tıp sahasında sağlayacağı inkişaf ve muvaffakiyet için beden dahilinde cereyan eden hadiselerin mana ve maksathlarının her şeyden evvel gözönünde bulundurulması elzemdir. Tıbbi müdahalelerin müessiriyet kudreti bu suretle sür'atle artacaktır. Nitekim, kaydedilen inkişafın ekserisi böyle bir araştırmamanın mahsulü olmuştur

Sonuç olarak şunları söyleyebiliriz :

1 — Tabiat kanunları ve illet - netice prensibi dışında hiçbir hadise vuku bulamaz.

2 — Hadiselerde bir şuur ve maksat mevcuttur ki, bu maksat, varlıkların tekâmülünü hedef tutmaktadır.

3 — Şuurlu bir müessir kudretin madde üzerindeki tasarrufu illiyet - prensibine uygun olarak ve fakat ihtiyaca göre bir şekil almaktadır.

4 — Şuurlu müessirin (Ruhların) hürriyet ve tasarrufunu ihtiyaçları istikametine kullanması onun bir tabiat kanunundan faydalanması ve ona tabi olmasıyla ancak mümkün olabilir. Ayrıca hürriyetin başlangıçta bir seçme ve sonradan tabi oluş manasına geldiği anlaşılmalıdır.

5 — Beden dahilinde cereyan eden biyosimik hadiselerin bir gayeye müteveccih şuurlu bir karakter taşıdıkları şüphesizdir.

6 — Organik moleküller ve reaksiyonlar üzerinde şuurlu bir tasarrufun ve maksath istikametlenişin neticesinde büyüklük bir ahenk ve nizamın ortaya çıktığı ve hayat dediğimiz şuurlu faaliyet ve fonksiyonlar vasatının teşekkül ettiği müşahade ve tecrübelerimizle elde edilen bilgilerle ortaya konabilecek bir gerçektir.

RUH
—
MADDE

6. Cildimiz Çıkmıştır

Hususi olarak hazırlanan bez kapaklı cildlerimiz satışa arz edilmiştir.

Arzu eden okurlarımız Cemiyet lokalin-den temin edebilirler. Ayrıca, adresinize ödemeli olarak da gönderilir.

Sipariş adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

Yılanlardan Niçin Korkarız?

(7. sayfadan devam)

Yılan-Seksüel Alet onlarca yağmur ve hayat bahşeden nesne idi. Amerikaya ithal olunan köleler VAUDOÜ'nun DAMBAL-LAH - WEDO'su oluverdi. Hristiyanlığın zulümleri onu evvelâ ikinci derecede ilah mertebesine indirdi. Sonra da ona tapanlara vicdan azabı çektirdi. Şimdi Vaudou ayinlerinde, yılanın işgal ettiği mevki tespit etmek hayli enteresan olacaktır; bu iyice bilinmiyor. Sadece Hindistanda, sâliklerinin coşkunluğu sebebiyle NAGAS'lar ve NAGINI'ler'e tapılıyor.

Ben Jean Renoir'ın NEHİR isimli harikülâde filmini hatırlarım: Orada, Hintli narin, sevimli ve esrarengiz kadınlar, sarilerine bürünerek, ağaçların altına kemali hürmetle, mahallin KOBRA-İLAHINI besleyecek olan süt bakracını bırakmışlardı. Ve Naga'larla Nagi'ler, toprağın altında bulunan esrarengiz ve yıkılmaz saraylarda, efsanevî hazineleri muhafaza ediyorlardı. İşte Hint dehası kendini göstermekte ve beşeri itikatlarda, zengin efsaneler dokumaktadır. Lâkin YILAN-SEKSÜEL ORGAN korkusunu en ziyade İbraniler ve müteakiben Hristiyanlar tarih ve coğrafya bakımından, cihanşümül şekilde yaydılar.

DERİNLİKLER PSİKOLOJİSİ

Bu iş tedricî şekilde olmuştur: arada sırada, Tevratın mütalâasından, eski Yılan-Seksüel Organ efsanelerine karşı, Jehovah'ın saltanatının direndiği anlaşılır. Psikolojik tekâmülü arzî sebepler önemli şekilde kuvvetlendirdi: İbraniler, yılanı ibadeti terkettikleri halde, komşu ve düşmanları olan kabileler hâlâ buna devam ediyordu. Bu sebeple, düşmanların ilâhı, düşman oluverdi. Resmi kayıtlar bunu bildiriyor: zira, meselâ hristiyanlığın ilk yıllarında, İsayaya yılan şeklinde ibadet eden tarikatlar bile türemiş ve hayvanı müsbet bir sembol telakki etmişlerdi!

Hristiyanlık ise, birine karşı davranış: diğerinden farksız olarak, Yılan-İlahı, şerrin çifte imsalı olarak takbih etmişti ve bu fikri kalıplaştırmıştı. Günah ve şeytan mefhumları doğmuştu: onlar artık dünyanın ilk çağlarına kadar uzanıyordu. Süku-

tun bu şekilde seksüel açıdan tefsiri yegâne değildir: bugün halk bu fikri benimsemiş olmakla beraber, mistikler, gnostikler ve metafizikçiler, ipdân bu anını değişik şekilde tefsir etmektedirler.

Bu araştırmalar, haddizatında ilgi çekici olsalar bile; diğeri yanında daha az kıymet taşırlar: en dramatik, acele, anlaşılır şekilde, çağdaş insanın esas dramını ifade edebilmek. İnsanın gittikçe artan vicdan, şuurlu veya şuursuz biolojik icaplara karşı direnmek temayülündedir ve o takdirde çok şiddetli bir kasırgaya maruz bir ağaç gibi, eğilecek, korkunç derecede bükülecek, yıkılırken bazen ölümü esnasında herşeyi birlikte sürükleyecektir. Demek oluyor ki biz yılanlardan korkuyorsak, onun zehirli dişleri veya ölüm saçan ağusundan değil, fakat onun sihirli etkisindedir -tabu'nun burada tesiri ayandır, zira ilim henüz yılanı iyi tanımamaktadır. Şayet birbirine sarılmış iki yılan hâlâ XX. yüzyıl diplomalı tabiplerimizin süsü ise (acaip bir itikadın devamı) de, insanlar yılanı daima ya korku yahut da marazî cazibe ile yaklaşırlar: A.B. Devletlerinde yapılan bazı merasimlerin şahitleri (orada ilkel kabilelerin davranışları taklit edilmiş) bilhassa Güney Eyaletlerindeki seremonilerden çok sarsılmış olarak çıkmışlardı.

BİZ BELKİ UZUN SAVAŞIN SONUNA YAKLAŞIYORUZ

ERPETOLOJİ veya yılanlar ilmi, 3000 cins yılanın mevcut olduğunu bildiriyor. Fakat bu doğru değildir. Bana göre, ancak iki cinsi vardır: William Blake ve Paul Valery'nin yılanı.

William Blake'i tanır mısınız? Bu hayali İngiliz şairi 1757 de doğmuş, 1827 de ölmüş, yarı - deli sayılır (yahut da yarı - dahi, nasıl istenirse) yıldırım gibi önsezilere sahipti. Onun CHAPELLE isimli şiiri, yılanın aslında pek uzun olan ve burada kısaca anlattığım hikâyesini, bir çok çağdaş vicdanlar için, gıpta edilecek bir şekilde hillâsa ediyor:

Ben altından bir kilise gördüm

İnsanlar oraya girmeğe cesaret edemiyordu
Onlar orada kapının önünde

...yor, ağlıyor, sızlanıyordu.
...sütunları arasında
...yılanın dikildiğini gördüm
...kışıyor, kıvranıyor ve gücü ile
...menteseleri paralıyordu.
...süsle süslü balkonda
...yakutlar vardı
...kapınağa kadar uzattı
...sık ve sürünen vücudunu uzattı
...orada, şarap ve kutsal mayi
...zerine, zehirini kustu. O zaman
...domuz ahırına gittim
...domuzlarla birlikte yattım.

Seksüel temasa karşı kin ve nefreti asla bundan daha iyi tasvir eden olmadı. Bu 16 mısrağ içinde, Freud'ın birçok yazısından ziyade cevher var. Fakat herkes bu kin ve nefrete kendini kaptırmış değildir. Vicdanın iki seviyesindeki yaranın bazen çileşmeğe başladığı da olmuştur. Paul Valery çok zekiydi belki de kurtuluşumuz bir nevi zekâ şekline bağlıdır. «Cimetière Marin» şiirinde, bu tefekkürün eşi az bulunur. Valery yılan sembolüne, ilkel hayatın diğer sembolü olan denizi ekliyor ve şöyle diyor:

Mutlak ejderha, mavi etinden sarhoş
parlak kuyruğunu tekrar ısırırsın
sükûta eşit olan bir kaynaşmada...

Ve Valery, yaşama ve düşünme sebebi bu Deniz-Yılan'da buluyor.., tıpkı onun Jeune Parque'ının yaptığı gibi.. Artık kutsal seksüel alemleri bahis konusu değil, fakat insana has olan bir hakikatin karşısında, onu hakir görmek veya korkudan titremek de lüzumsuzdur. Bir anket esnasında, sorulan insanların % 24 ü, yilandan korktuklarını ifade ederse, bu sadece, kâhil olan % 24 kişinin yaşamaktan korktuklarına delalettir. Fakat bu işe karışmayan zavallı yılanlar, temenni edelim ki bir gün S.P.A. (Hayvanatı Koruma Cemiyeti ki, kirpillerle bile meşgul olur) yılanları da himayesine alsın.

Eski çağların batıl inançlarından yakayı sıyırıp, insiyakın hazin etkisinden kurtulmak gerekiyor. Tabiat alimlerine göre, zehirli yılanlarla zehirsizlerin çatışmasından, daima sonuncuların galip çıktığı bir vakıadır. Blake'in, Coatlicue'nün, Şeytanın ve muğlak efsanelerin pis ve salyalı yılanının, yenilenlerin kaderini paylaşacağını ve sonunda Valery'nin, Eskiülapın ve Vichnou'nun yılanının bu uzun, çok uzun savaştan galip çıkacağını umarım.

Yarınki Dünya

(15. sayfadan devam)

eden, kullarını rahmet ve muhabbetiyle yargılayan -dır.»

İnsan yeryüzünde bir tatbikat içindedir ki biz bunu arz üzerindeki insan tekâmülü olarak takibedebiliyoruz. Yanlış da olsa, tatbikat; bir imtihanın verilmesi ile daha bir üst basamağa geçilerek devam edilmekte ve insan şuurunun bu hali «tevbe» kelimesi ile anlatılmaktadır.

Bu tatbikatı içinde insan, yalnız değildir. Yar -

dımlara mazhar olmakta -dır. Nitekim metin şöyle devam ediyor:

«... Dedik ki hepiniz buradan inin, benden size bir rehber gelir de kimler benim rehberime tebaiyyet ederse onlar için ne korku ne de keder olmayacaktır. Ayetlerimizi inkâr ederek yalan sayanlara gelince onlar cehennemliktirler ve cehennemde daim kalacaklardır.»

Düşüncesizce dünyayı tetkik edenler, insan varlığının sığındığı bu harikulâde tabiatta, tek bir ömür -den ve neticesiz bir yok o-

luştan başka bir şey görmüyor, korku ve limitsizliğe kapılıyorsa, Bakaranın 266. Ayeti onlara şöyle cevap vermektedir:

İçinizden bir kimse diler mi ki, hurmalardan, üzümlerden bir bağı bulsun, onun içinden ırmaklar aksın, orada meyvaların her türlü bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık çöksün, çocukları küçük, beceriksiz veya hakikatsiz olsun ve bu halde iken ateşli bir kasırga kopsun da bağı yaksın! İşte Allah size ayetleri böylece beyan eder ki düşününüz!..

(Devamı var)

Tahakkuk Eden Balık Avı Rüyası

Yazan: Ed LACY
(Fate Mecmuasından)

İki sene evvel messina almak için balık malzemeleri satan bir dükkâna gitmiştim. Etrafıma bakınırken parlak bir kaşığa takılmış irice bir zoka dikkatimi çekti, satıcıya onun fiyatını sordum. Asıl fiyatının 2,50 olduğunu ve fakat pek ilgi görmediğinden eğer almak istersem 75 sente verebileceğini söyledi. O acap takımı satın alıp kutusuyla cebime yerleştirdim ve dükkândan çıktım. Ancak o zaman bu zoka ile ne yapacağımı düşünmeğe başladım. Balık avından pek anlamazdım, bu zoka ile hangi cins balık tutulacağından haberim yoktu. Balıkçılığımın esas maksadı deniz havası almak ve dalgaların sesini işitmekti benim. Küçük oltamı denize fırlatır fakat onunla pek ilgilenmezdim, pek nadir olarak bir balıkçık oltama takılacak olursa onu çekerdim işte hepsi o kadar.

İri zokayı aldığım gece çok net bir rüya gördüm: Aldığım zokama kırmızı plastik bir firdöndü takmışım ve dalgakıran üzerinde bulunuyordum, oltam elimde atmıya hazırlanıyordum. Tam bu sırada ay-

ni yerde bulunan balıkçılardan çok şık balıkçı kıyafeti giyinmiş yaşlıca bir adam bana sesleniyor: «Hey ahpap divane misin yahu! O büyüklükte bir zoka ile ve kaşıkla ne tutacağını zannediyorsun?» Balık avında iken etraftan daima akıl vermiye kalkan kimselerin çıkacağını bildiğimden, onun ikazına ben pek aldırımıyorum ve oltamı denize fırlatıyorum. Bir dakika geçmeden ağır bir şeyin takıldığını farkettim ve derhal çektim ve kocaman bir kaya balığını çekmekte olduğumu hayretler içerisinde gördüm. Yanımdaki balıkçılar hepsi başıma üşüştiler, şık kıyafetli adam gidip çantasından el kantarını getirdi ve balığı tarttı. Tam dörtbuçuk kilo geliyordu. Ben büyük bir memnunluk içinde elimde balık kalabalığın şaşkın bakışları arasından geçtim gittim.

Uyandığımda rüyamı düşündüm; öyle bir yerde öylesine büyük bir balığın tutulabileceğine aklım yatmadı, rüyalar da ne tuhaf şeyler diye düşündüm sonra onu unuttum.

1964 yaz aylarında mutad balıkçılığım devam ettim, fakat o aldığım zokayı kullanmak aklıma dahi gelmedi. Kışın ise balığa dahi çıkmadım. 1965 Mayıs ayında bir arkadaş telefon ederek hafta sonunu kendilerinde geçirmemizi teklif ettiler ve istersek de balığa çıkabileceğimizi bildirdiler. Karım ve ben bu teklifi kabul ettik ve o akşam ben balık kutumu bir yoklamak istedim. 75 sente aldığım iri zokam kaşığı ile pırıl pırıl duruyordu kutusunun içinde. O gece yine aynı rüyayı görerek hayret ettim. Rüyamda iri zokam ile mendireğin üzerinde avlanırken kocaman bir kaya balığı tuttum.

Cuma akşamları Coney Island'a oturan kız kardeşime gider briç oynardık, o günü eve oldukça erken geldim. Karım: «Hava çok güzel istersen şimdi çıkalım, gezinir hava alırız, akşam da kardeşine gideriz.» dedi. Ben de kabul ettim.

Evden çıkmazdan evvel tuhaf bir hissin tesiriyle iki defadır rüyamda gördüğüm ve hâlâ kullanmadığım iri zokamı kutusuyla birlikte cebime indirdim. Balık tutmak aklımda dahi yoktu, onu yanıma almam çok tuhaf bir arzuydu. Coney Islanda geldiğimizde bir müdet gezindikten sonra Avrupa'ya ve diğer cihetlere hareket eden büyük yolcu gemilerini seyrettik. Bu arada bulunduğumuz yerde balıkçı aletleri satan küçük bir dükkân nazarı dikkatimi çekti. Adeta otomatik olarak o tarafa seğirttim, gittim kırmızı plastik bir firdöndü aldım. Bu denemeyi yapmıyacağım diye kendi kendime söyleniyordum. Karım ve ben gezintimize devam ederek 800 yarda uzunluğundaki dalga kıran üzerinde yürüyüşümüze devam ettik. Orada balık tutanlar vardı, bir müddet onları seyrettik, bir takım küçük, yassı balıklar tutanlar vardı. Onları seyrederken elim gayri ihtiyari cebime gitti ve zoka kutusunu çıkardım. Bedenle messina arasına aldığım kırmızı firdöndüyü bir taraftan takmaya çalışıyor, bir taraftan da durumu karıma izah etmeye çalışıyordum: «Şey, ben de bir denemek istiyorum.» dedim. Karım: «Sen şu zokanla bir şey mi yakalıyacağını zannediyorsun?» Diye sordu. Ben budalalığımı mazur gös-

termek istercesine: «Şey, bu zokayı çok zaman evvel almıştım, hiç kullanmadım, şunu bir denemek istiyordum.» dedim.

Öbür balıkçılar beni görmesinler diye onların avlandıkları cihetin aksine dalgaların geliş istikametine yöneldim. Oltamı atar atmaz dalgalar onu mendireğin altına götüreceğinden emindim. Tam fırlatacağım sırada çok şık balıkçı kıyafeti giyinmiş yaşlı bir bey bana seslendi: «Hey acemi çaylak o taraftan avlanamazsın! Oltan kayıplara karışır. Aman Allahım o ne büyük zoka öyle!» Bunun üzerine diğer balıkçılar da dönüp bana baktılar. Karım: «Kendini rezil ediyorsun haydi toplan gidelim» dedi. Ben de toplanmak üzere karar verirken şık balıkçı kıyafetli adam: «O koca zoka ile bir balina tutarsın, divane misin nesin?» diye söylendi.

Bu söz üzerine çok heyecanlandım: «Ne dedin?» diye sordum. Adam kızdığını zannederek: «Alınma beyim, ama burada küçük balıklar var, sen o koca zoka ile vakit kaybedersin demek istedim.» dedi. İki defa gördüğüm rüyamın dekor ve sözleriyle birlikte âdeta üçüncü defa yaşıyordum, beni heyecanlandıran bu oldu. Bunun üzerine ben de rüyamdaki rolümü oynamaya karar verdim ve şık balıkçıya seslendim: «Telâşlanma ahbab, ben ne yaptığımı biliyorum.» dedim. Mahcubiyetten kızarmış olan karıma bir göz kırparak balıkçıların hayretli bakışları arasında meşhur zokamı denize fırlattım.

Oltamın kırmızı firdöndüsünü mendireğin altına doğru sürüklenişini zahiri bir soğukkanlılıkla izledim. İşte gidiyor, bu benim yaptığım hakikaten enayiliktir diye düşünürken oltam şiddetle sarsıldı, derhal çekmeğe başladım ve işte rüyamdaki kocaman kaya balığı zokama takılmıştı. Bütün balıkçılar başıma toplandılar. Birisi: «Bu müthiş bir şey, yedi kilodan fazla olduğuna bahse girerim.» dedi. Ben kendimden gayet emin olarak: «Hayır dörtbuçuk kilodur.» dedim. Şık balıkçı kıyafetli adam gidip çantasından portatif kantarını getirdi ve balığı tarttı, tam dört buçuk kilo geliyordu.

Ruhi İrtibatlarda Medyomluğun Psişik İzahı

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Fakat bu spesifikasyonun karakteri hakkında söz söyleyecek bilgiye sahip olmadığımızı da hemen söylemeliyiz. Vibrasyonel bir karakter mi taşımaktadır? Frekansı ne kadardır? Manyetik veya elektrik bir yapıda mıdır? Yoksa elektro-mağnetik bir hüviyete mi sahiptir? Bilinememektedir. Belki de bambaşka bir hüviyete sahiptir!

İnsanın mütemadiyen değişen ruh halleri ve davranış şekillerini daimi olarak temin eden asabi seyyalenin de, otantik olarak, bünyesinde uygun bir değişikliğe dâçar olması da ayrı bir gerçektir.

Zira bunun aksini iddia etmek kendiliğinden bir hadisenin ortaya çıkışını iddia etmek gibi acaip bir mânâ taşır.

Bio-kimyanın ortaya çıkardığı bazı önemli hakikatlere, mevzuumuzla yakın ilgisi olması bakımından, kısaca temas edilmesinde fayda umuyoruz.

Mesele şudur: Her uzviyetteki albumin bileşiklerinin, kimyevi reaksiyonlarda bir değişiklik göstermemelerine mukabil, spesifik bir yapıya sahip oldukları, vital-metotlarla yapılan test-tecrübeleriyle açıkça ortaya konmuştur. Böylece anlaşılmıştır ki, her uzviyetin kendisine has (spesifik) bir albumin yapısı ve vital-kimyası mevcuttur. Burada, albumin moleküllerinin konstitüsyon yapısında aktif ve inaktif atom guruplarının karşılıklı durumları ve bükülüşlerinde, bugün için, kimyevi metotlarla tefrik edilmesi mümkün olmayan, özel bir halin mevcudiyetini kabul etmekten başka bir çaremiz yoktur. Belki kaba formül ve ayrıca konstitüsyon bakımından da aynı karakteri taşıyabilir, fakat, binlerce atomun bağlantısından meydana gelmiş olan bu sistemin milyonlarca değişik ihtimalinden birisinin mevcudiyeti eğer kimyevi reaksiyonlarda müessir olacak bir yapıda değilse, onun mevcudiyeti elbetteki aynı yoldan tespit edilemez. İşte bu maddi yapıdaki konstitüsyonel değişim-

ler albumin kimyasının vital bölümünde hayati bir önem kazanmaktadır. Kan kimyasındaki guruplaşmalar ve RH faktörleri bu hususta bize malûm misalleri teşkil eder.

Bütün bu hakikatlerin ışığında asabi seyyalenin sinir sistemi ile olan spesifik irtibatını daha mânâlı bir şekilde ortaya koymamız mümkün olacaktır. Orijinalite bu suretle, Ruhun öz varlığından fizik bedenin fonksiyonlarına ve maddi yapısına kadar aksetmiş olarak karşımıza çıkmış olmaktadır.

3 — Spirit yönden:

İntuitif irtibatlar kanalından alınan ve mukayeseli bir tahlile tabi tutularak mantıklı esaslara göre değerlendirilen bilgiler, pek açık olarak şu hakikati bize ifade etmektedir: Bedensiz bir spadyom varlığı direkt olarak dünya ile bir irtibat kuramaz ve dolayısıyla ne müessiriyetini madde üzerinde tezahür ettirebilir ve ne de madde âleminden bir takım tesirleri alabilir.

Mevzuumuzu burada üç açıdan ele alarak incelemeğe çalışacağız:

A — Spiritüalist mülâhazalar.

B — Spirit müşahedeler.

C — Tebliğler yoluyla elde edilen bilgiler.

Bazı ruhi irtibatlar da temasta bulunan bedensiz varlığın kendi cenaze merasimini takip etmiş olduğunu ve ölümünden sonra evinde dolaşıp yakın aile efradını seyrettiğini, verdiği ifadesinden öğreniyoruz. Bu hal, yukarıdaki idiamızla bir tenküz teşkil edebilir. Burada ya bedensiz varlık hataya düşmektedir veya biz. Şunu unutmayalım ki, spadyom vasatının alt kademelerinde bulunan ve hele dünyadan yeni ayrılmış bir varlığın daha ziyade hissi ve imajinatif bir avra içinde bulunmak mecburiyeti dolayısıyla, mevzuubahis irtibatın mekanizmasını görebilmesi, umumiyetle, çok zor bir iştir.

Bu sebeple ifadesinde samimi olmakla

beraber hakikati ifadeden uzak bulunduğunu söyleyebiliriz.

Sempatizasyon Kanunu icaplarının şadyom - dünya irtibat münasebetlerinde de carî olduğunu düşünmemiz, meselenin hiç değilse kademeli bir irtibat zinciri fikri ile halledilmesinin ancak kabil olabileceğini bize göstermeğe kâfi gelecektir.

A — SPİRİTÜALİST MÜLAHAZALAR :

Ruhî irtibatlar kanalıyla alınan bilgiler ve yapılan tecrübi araştırmalarla elde edilen neticelere dayanılarak, ayrıca, sempatizasyon ve tedriç kanunun işleyiş mekanizması göz önünde tutulmak suretiyle,

denilebilir ki: Dünyadaki bedenini ölüm hadisesiyle terkeden bir insanın ruhu biran içinde öbür âlemin realitelerine intibak edecek kudreti gösteremez. Mekân değişikliğine intibak için, umumiyetle uzun veya kısa süren, bir teşevvüş hali varlığın imdadına yetişir. İnsan ne kadar nefsanîyetine bağlı ve dolayısıyla ne kadar dünya cazibesine kendini kaptırmış ise o nispette de teşevvüş devresi uzun sürecektir. Ayrıca, bu teşevvüş devresinin karakteri de, keza gene aynı amiller tarafından tayin edilecektir. İstirap, sıkıntı, bunaltı gibi haller yanında cennet misali güzellikler de bu karakterin içinde mevzu bahis edilebilir.

(Devamı var)

Hindistanda bir çocuk

(19. sayfadan devam)

lardan birine: «Bu evde bir değişiklik mi yapıldı? Ben Bhajan Singh olarak yaşarken bu ev daha küçüktü.» diye konuşmağa başlayınca çocuğun etrafına halk birikmeye başladı. Muneshin anlattıklarını hayretler içinde dinliyorlardı. Bu sırada evden yaşlı bir adam çıktı, onu gören çocuk: «Bu kayınpederim Hetram'dır» diye teşhis etti.

İtarni'de olduğu gibi çocuk, buradada yaşadığı zamanlardaki başından geçenleri yerlerin isimlerini vererek anlattı. Burada tanıdığı kimselerin isimlerini ve hususiyetlerini dosdoğru ifade ederek herkes onun hakikaten Bhajan Singh olduğuna inandılar. Muneshi bu evde en çok sevindiren hadise kendisinden birkaç yaş büyük olan küçük kızı ile karşılaşması oldu. Aralarında derhal sevgi dolu bir yakınlaşma müşahede edildi.

Ayodhya Muneshin evine geldiği zamanlar Munesh bambaşka bir çocuk oluyordu, adeta çocukluktan çıkıyordu. Kadının yine bir ziyareti esnasında Muneshin büyük annesine bir miktar para verirken gören çocuk bir koca otoritesiyle: «Paralarını böyle savurursan perişan olursun.» dedi. Çocuk sanki tamamen mazide yaşıyor Bhajan olarak, Munesh olarak ise hayat ona hiç bir mana ifade etmiyordu.

4 yaşları civarında başlayan bu normal üstü hatırlamalar içindeki olaylar silsilesi ile 6 sene geçmiş ve bu arada bu olay bütün Hindistana ve dünyaya yayılmış bulunuyordu. Hindistandaki parapsikoloji kurumu olayı araştırıp incelediler ve şu neticeye vardılar: Olayın imal edilmiş olması için bir sebep bulmadılar.

Munesh'in 4 yaşlarında iken başladığı bu hatırlamalara gerek ailesi ve gerekse muhiti saçma olarak vasıflandırdıklarından çocuk müteaddit defalar tedip görmüş olması bir vakıa olarak kabul edildi.

Normal üstü bir hafıza hipotezi de a-kim kaldı; zira 4 yaşlarındaki bir çocuk veya daha ileri yaşlarda olsun Bhajan Singh'in bütün hususiyetlerini onun ahbablarının hususiyetlerini ne bilebilir ve ne de duymuş olsa bu kadar detay ile ilgilenemez. Chandari ile İtarni arasında 40 mil olup, çocuk köyden dışarı çıkmamıştır. İşin en enteresan tarafı Chandari de hiç kimse Bhajan Singh'i tanımıyor ve ne de onun ölümü gazetelerde yayınlanmış değildir.

Parapsikoloji kurumu bu olayın normal yollardan intikalle ortaya çıkmadığını kabulle normal üstü kanallarla meydana geldiğine karar verdiler, fakat bununla beraber bir neticeye de varmış olmuyorlar.

Tanrının Yolundan Ayrılmayın

Uzun bir süreden beri, Zürih Spiritüel Merkezi (İsviçre) ile irtibat kurmuş bulunmaktayız. Gerek ciddiyet ve gerekse bilgi yönünden takdire değer bir gurup olarak rahatlıkla vasıflandırabileceğimiz bu dostlarımızın irtibatta oldukları Joseph müstear isimli bedensiz dosttan aldıkları tebliğden bir pasajı tetkikinize arz ediyoruz.

Kardeşler, hiç kimseden alacağı esirgenmemiştir; aldanmalar, hem doğru olanlar hem de haksız olanlar için caridir. Bir çoğu düşüncesizce Tanrı ile olan alâkasını kestiği halde, Tanrının güneşi gerek inananlar gerekse inanmayanlar için de ışıklarını saçmaktadır. Kimse, Tanrı ile olan alâkası mükemmelmış gibi hareket edemez. Bunun yerine şöyle dua etmelidir: «Tanrım, sana giden yolun üzerinde beni engelliyen herşeyi lütfen kaldır. Tanrının sana varan yolu bulmamda yardım et ve doğru hareket ederken beni destekle». Bir kimse kibirle dua etmemelidir. Alçak gönüllü olmayı öğrenmelisiniz. Biz sadece şunu iyi biliyoruz ki, kararlar aşırı hiddet ile verilmektedir. Fakat doğruyu söylemeyi ve doğru olan şeyi yapmayı öğrenmeli, Tanrıdan, Ona giden yolu kapatacak olan her türlü şeyi ortadan kaldırmasını istemelisiniz. Şayet biri derse ki: «Ben, sadece Tanrının beni idare etmesine izin veririm, bana hiç bir şey olamaz», Bu sözler şunu ifade eder: «Ben hiç bir tenakuz kabul etmem». Böyle iddiada bulunan insanlardan, sık sık, çok zarar görenler olmaktadır. İşte bir misal: Dünyada yaşayan bir kardeş, devamlı olarak İsa ile konuştuğunu söylerdi. Bunu, aksini söylemeğe cesaret edemiyebilecekleri düşüncesiyle, dostları-

na ve akrabalarına açıkladı. Hiç itiraz kabul etmedi ve bu suretle çevresinde çok ıstırap yarattı. Bu kardeş çok mütehakim ve egoist idi. O şöyle derdi: «Ben sadece İsa ile konuşurum, sadece onun tavsiyelerini dinlerim. O bana ne yapmam gerektiğini söyler, Bana nasihat verir.» Bunları kendisi için mazeret kabul eder ve başkaları ile ihtilâfa düşmeyi böylece önlerdi.

Öbür dünyaya göçtüğü zaman, o kendisine şunları söyleyen bir melek ile karşılaştı: «Sen Ruha karşı işlediğin günahla yüklüsün; çok çare araman gerekiyor. Sen, başkalarını, İsa'nın seninle konuştuğuna ve senin onun emirlerine itaat ettiğine inandırmak için çalıştın. Bu suretle ne kadar kötülüğe ve ihtilâfa sebep oldun! Onlar sana inanmadılar. Zira bir aziz hayatı yaşamıyordun. Ancak, İsa bu seviyedeki bir insana ulaşabilir miydi? Onun mukaddes yolu takip edip etmediğinden ve tam bir ahenk içerisinde her şeye kendisi ile beraber olup olmadığından emin bulunmak istiyebilir miydi?» Sonra melek devam etti: «Mademki, sen, ruha karşı işlediğin günahla yüklüsün, temizlenmen zor olacaktır.» Yalnız zararın dokunan ruhlardan en sonuncusu da ruh âlemine intikal ettikten sonra, içinde

bulunduğunu bunaltıcı atmosferden dışarı adım atmaya müsaade edilecek.

Fakat herkes ruh dünyasına intikal edenlere ve İsa tarafından yönetildiğini, öğretilendiğini iddia eden kimseyi hatırlıyana kadar ne kadar zaman geçer! Buraya gelen herkes, evvelâ son derece kendisi ile alakalıdır ve başkalarının yardımına muhtaç değildir. Nadiren, bazısı başlangıçta diğerlerine yardım teklif etmeğe muktedir olabilir. Umumiyetle kendisi yardıma ihtiyaç duymaktadır. Aynı zamanda, önce o muayyen ölçüde hürriyet kazanmak ister ve sonra onu alır; (yardım) bu durum onun şu veya bu kardeşini unutmamasına sebep olur. Kendi kıymetli varlığı ile uğraşmaktan başkaları hakkında daha fazla düşünemez. Böylece, meleğin dediği gibi, o, en son kişiyle karşılaşana kadar çok uzun zaman geçecektir. Fakat, bu suretle de bunaltıcı durumdan kurtulmak mümkün olur.

Bittabii, temizlenmekte olan, vukuf kazanmış bulunan varlık, Tanrı'nın Ruh Dünyasından yardım alır ve diğerleri bu hürriyet halinde onu görmeğe, ona yardım etmeğe cesaret vermeğe gelirler. Geçmişte ben

size Ruh Dünyasındaki varlıkların, başkalarının duaları ile serbestlediklerini şefkatli bir ruhun bir diğerine, temizlenmesi esnasında eşlik ettiğini veya yine varlığın, diğerinin istifadesi için özel davranışlarda bulunduğunu gösteren misaller vermişim.

Doğrusu bu durum sizin dünyanızdaki- nin aynidir: Birisi evinde hoş bir şekilde yaşar; her şeyden önce saadeti muhafaza etmeğe çalışır ve başkaları hakkında pek düşünmez. Bu kardeşler ve hemşireler sadece kendi iyi talihlerini düşünürler; çok rastlanan durum budur. Bununla beraber, şayet insanlar kendi saadetleri için daha az talihli olanları da düşünseler, onlara teselli ve sürur vermek için harekete geçseler; meselâ diğerinin yaklaşmadığı, yalnız birini ziyaret etseler ne fevkalâde olurdu. Böyle insanları bir cennetin ruhlarının ıstırap ve fedakârlıktan kaçınmadan insanlar arasında yaptığımız gibi, yorulmadan çalışan insanları keşfetmeyi arzu etmekteyiz.

Sevgili biraderler ve hemşireler, bütün bunlar üzerinde düşünün ve Tanrı ile alakanızı kurunuz. Tanrı ile olan rabitanızı şefkat, sevgi ve tevkzuyla kuvvetlendiriniz.

Gençlere yön vermeliyiz

(9. sayfadan devam)

yaratılmış nesnelere ve hakiki hayata ait değildir. Ecdadımız bir balınayı zıpkınlayınca, bir şehri talan edince veya termppyl geçidini korurken, hareketlerinin sebepli olduğunu düşünürdü. Kış sporlarında çocuklarımız bacak kırma veya kara yollarında intihar andıran yarışlara katılınca, sun'i defiler atmaktadırlar ve asla tam olarak tatının edilmediklerinden, bunların peşinden cesaretlerini tekrar ispat etmek isteyeceklerdir. Bunu başarmazlarsa, gençler şiddet hareketlerine girişeceklerdir:

Çete harpleri; tahripler, srikatler, kavgalar bütün sporlardan daha hakikidir. Biz James'in SAVAŞIN AHLAK MUADİLİ'ni keşfediceye kadar, bu durum devam edecektir.

İKİ YAPICI ÖRNEK

1963 de kurulan «YARDIMLAŞMA DERNEĞİ» genç Fransızlara, enerjilerini en iyi şekilde tüketme fırsatını bahşetmektedir. 10000 kadar delikanlı, Cezair, Madagaskar ve Orta Afrikada özel bir askeri görev kabul etmiştir. Onların verdiği savaşlar cehalete, fakirliğe ve hastalığa kar-

sıdır. Onlar, Afrikalıların hayat standardının yükseltilmesine yardımcı olurken, müstesna bir mesleki ve insani tecrübe ediniyorlar. Aynı maksatla «GÖNÜLLÜ TERAKKİ SEVER» Fransızlar, gelişmekte olan ülkelere genç entellektüeller, işçiler, esnaflar ve çiftçiler göndermektedir. Bu öncüler, kendi evlerini inşa etmekte, balta girmemiş ormanlarda yerlilerle birlikte yaşamakta, onlara tedricen modern ekonomik ve sosyal kültür aşılamaaktadırlar. Bu tecrübe büyük başarı ile devam etmektedir.

Sihirbazlar ve Doktorlar

(13. sayfadan devam)

telkinlerle, hastanın sesler duymaktan vazgeçmesini ve toplum faaliyetlerine iştirak etmesini temin etmesini rica etti. Bu hastayı tekrar iki hafta sonra gördüğüm zaman, ev sahibesile gayet sâkin şekilde görüşmekte idi ve iyileşmişti.

İyi idare edilen bir hastanenin hemşirelerinin yaptığı gibi, sihirbazlar da dikkatli şekilde not tutuyorlardı. Yazıp okuması olmayanların emrinde hergün bir kâtip bulundurulur. Haftada bir kere ruhiyatçı ve sihirbazlar içtima edip, şu veya bu vak'ada tatbik olunacak tedavi şeklini tartışırlar.

«Bu suretle» diyor Dr. Lambo, «onların üzerinde bazı fikirlerimiz etki icra ediyor. Fakat aksinin de varit olduğunu ilâve etmeliyim. Hatta daha ileri gideceğim. Onların çalışmalarımıza iştiraki, bu uzak ve yabancı ülkenin cemiyetine ariz olan ruhi hastalıklar hakkındaki bilgilerimizi zenginleştirdi. Birçok ruhi bozukluklar hakkındaki bilgilerimiz genişlemiş, sosyal ve kültürel faktörlerin de nazarı itibare alınmasıyla anlayışımız artmıştır; zira bu vak'alara garbın kıstasları tatbik edilseydi, karanlıkta kalınması mukadderdi.

Dr. Lambo izahatına devam ediyor:

Sihirbazlar kaç kere, bazı akıl hastalıklarının özelliklerine işaretle, bana ışık tuttular. Onların ikazları olmasaydı, bunları fark edemiyecektim. Hem onlar ruh tedavisini asırlardan beri yapmaktaydılar! Bu itibarla bu hastalıkların bütün safhaları hakkında uzun tecrübeye sahiptirler. Bütün bir kasaba halk toplumunu habis ruhların şerrinden kurtarmayı başardıkları gibi, kronik uykusuzluktan muztarip olanları da huzura kavuşturabiliyorlar!

İTHAM EDİLEN KADINLAR

Dertleri ne çeşit olursa olsun, hastaların çoğu, bunların sorumluluğunu, artık çocuk sahibi olamayan orta yaşlı kadınlara yüklüyorlar. Bütün kadınlara cadı nazaretle bakılmamakla beraber, her birinin cinnet, kısraklık, ademi iktidar ve YORUBA'ların itikadınca vampirizm ve cinayetlere

sebebiyet verebileceği kabul ediliyor.

Genel olarak dört zevceye cevaz veren bir toplulukta, çocuklara ve kocaya kadınların ihtimam etmesi beklenebilir; çocukla anası arasındaki hissi bağlar, karı-kocanın kilerden daha kuvvetlidir. Birçok şizofrenler, analarının cadı olduğunu alevli beyan ederler; kadınlar ise, koca veya babalarının diğer zevcelerini şiddetle çekiştirmeden edemezler.

Cadı kadınların telkin ettiği korkuya şaşmamak gerekir: zira ortalama yaşını 35 ilâ 40 olduğu bir cemiyette, ihtiyar kadınlara korkuyla karışık saygı hisleriyle bakılır; zira onların ancak tabiat üstün kuvvetlerin yardımile bu kadar uzun zaman hayatta kalabildiklerine inanılır.

HAKİKATLER AMA - HANGİLERİ?

Kabile topluluğu seviyesinden karışık modern cemiyet seviyesine geçen Afrika, bir istihale devresi içindedir. Dr. Lambo bu lüzumlu değişiklikleri iyice kavramış kişidir: zira onlar, hal edilmesi icap eden problemler doğurmuştur.

Lagos ve diğer şehirlerde, kabile hayatına son verilmekle, ALKOLİZM - FÜHUŞ ve MEKEYYİFAT ticareti artmıştır. Medeniyetin doğurduğu akıl hastalıkları, ARO'daki hastalarda gittikçe müşahede edilmektedir.

Ümmilerin çocukları yazıp okumayı öğrenince, o oranda nesiller arasındaki uçurum genişliyor ve binnetice geleneksel bağlar zayıflıyor.

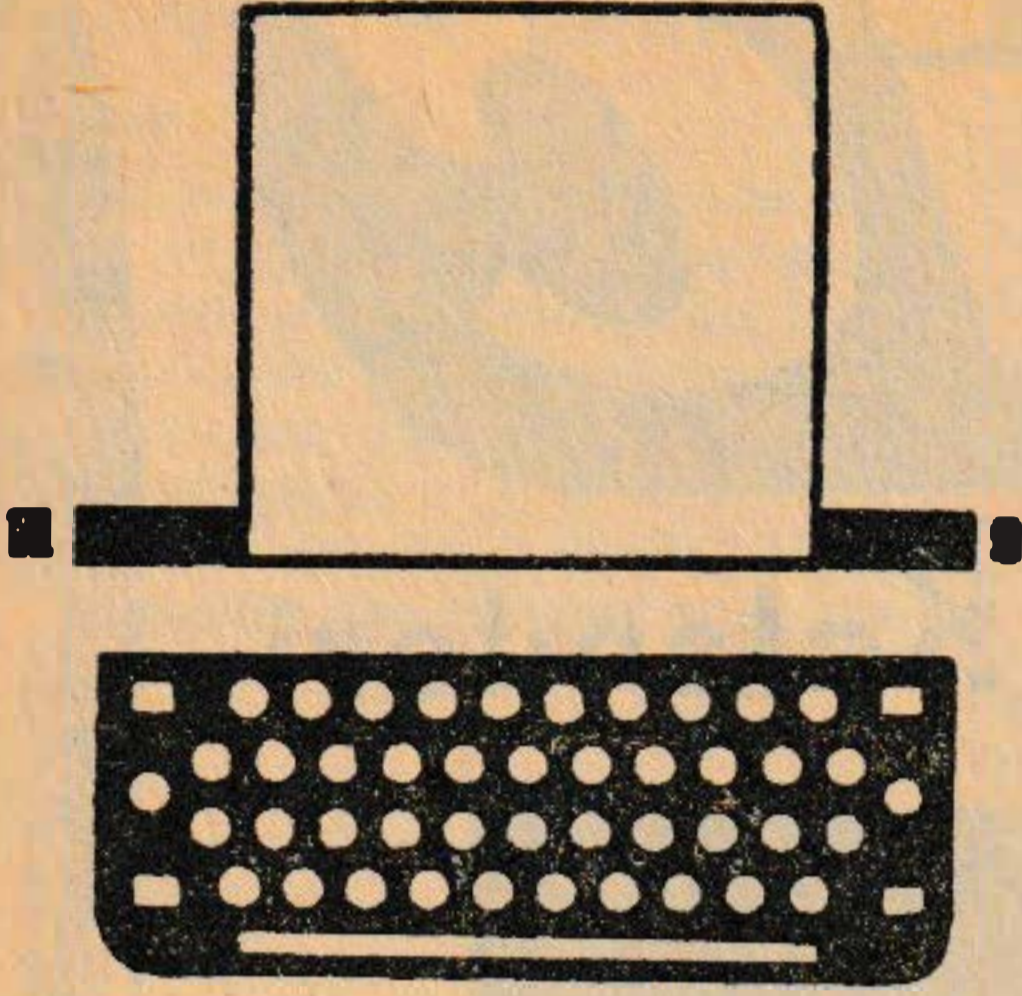
6 yıla çıkarılan ilk tahsil devresi, Nijeryada bedava olmakla beraber, mecburî değildir. Yüksek tahsil de bazı problemler yaratmıştır.

Lise ve Üniversite öğrencileri acaip şekilde zihni yorgunluklara kapılmaktadır: Bunların belirtileri müzmin baş ağrısı, ademi temerküz ve en basit cümlenin manasını kavrayamamaktır.

En hafif vak'alar nefse güvenin artırılmasıyla tedavi ediliyor ise de bazı delikanlılar okadar sarsılmışlar ki, tahsillerine devam edemez olmuşlardır.

Ecnebi memleketlerde okuyup, ister daktiloluk, ister hakimlik mesleğine intisala

(Devamı 37. sayfada)

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Arif ÖZGENE — ESKİŞEHİR

Sorularımıza sırayla cevap veriyoruz :

1 — Temerküz (Konsantrasyon) çalışmalarını için Derginizde özel bir yazı çıkmadığı doğrudur. Bu çalışmalar tek başına olabileceği gibi, toplu olarak da yapılabilir. Tek çalışacak kimsenin oldukça kuvvetli bir iradeye ve bilgiye sahip olması gerekir. Temerküz esnasında hasıl olacak psikolojik olayları kontrol altında tutmak, dışarıdan gelecek geri tesirleri savuşturmak icabeder. Bu hususta, ipnoz ve telkin ile alakalı kitaplarda geniş pratik malûmat bulabilirsiniz.

2 — Tahayyül melekesinin geliştirilmesi ile ilgili bir metod henüz keşfedilmemiştir. Olsa olsa tahayyüllerimizi düzene sokacak, kontrol ve istek altına alabilecek metodlar vardır. San'at ve teknik insanı yeni tahayyüllere doğru götürmektedir; fakat kontrolsüz bir muhayyile maddi ve manevi enerji kaybindan başka bir işe yaramaz. İnsanı yıpratır, aldanmalara ve hatta ruhsal tutsaklığa (obsesyon) kadar götürür. Bu yüzden tahayyülün kontrol altına alınması üzerinde araştırmalara gitmek daha uygundur.

3 — Kendikendine İpnoz ve Manyetizma ayrı bir çalışma koludur. Sayfamız ve

prensip olarak Dergimiz bundan uzun uzun bahsetmeğe elverişli olamadığından, size pratik bilgiler veremeyeceğiz.

4 — Kendinize telkinleri ne yüksek ve ne de fısıltı halinde yapmalısınız. Orta bir ses, heyecansız, gizli bir emredicilik taşıyan ses kullanılmalıdır.

5 — Telepatik kabiliyeti geliştirici pratikler «Spiritizma Derslerimizde» verilmiştir.

6 — Zihni boşaltmak için iyi konsantrasyon yapabilmek lâzımdır.

Konsantrasyon geliştikten sonra, ancak zihni bir duygusuzluğa, tecride (izolman'a) gidilebilir.

7 — Yabancı dillerden çevirmeler yaparak, okurlarımızı başka yönlerden de geliştiren kitaplar yayınlamamızı istiyorsunuz. Bunu biz de arzu etmekteyiz; fakat mali imkânlar ve piyasanın talep gücü elverişli olmadığından, şimdilik Ruh ve Madde'yi çıkartmakla iktifa ediyoruz. İleride bu arzuları da karşılayabileceğiz.

8 — Kardeşlik sevgilerinizi bütün okurlarımıza iletmek bizleri sevindiren bir vazifedir. Çalışmalarınızda başarılı olmanızı dileriz.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Salih KARAASLAN — ADANA

«Aradan 5 10 sene, veya yüz yıllar geçtiği halde cesette her hangi bir çürümeye ve dağılma olmadığı müşahede edilmiştir... Bu cesetlerin çürümemesinin acaba sebepleri nelerdir?»

Diyorsunuz. Cevap istiyorsunuz.

Bu konu hakkında, Ruh ve Madde'de, Okuyuculara cevaplar sayfasında, birçok sorular bildiklerimizi arzetmiştik. Tekrar edebiliriz:

a) Bedenin organizatör ruhu, hücre hücrenin dağılmasına ve organizasyonun bozulmasına engel olacak kadar hayatî tesirleri, kuvvetleri» vermekte devam etmektedir. Her ne kadar bir ceset var ise de, o-

nun dağılmamasını temin eden, bizim aletlerimize ve duyularımıza çarpmayan, gene de ruhsal bir tesirdir.

b) Yukarıdaki durum, bedenin organizatör ruhu yerine, bir diğer bedensiz varlığın müdahalesi ile de ortaya çıkabilir. Asıl benlik bedeni terk eder ve fakat bu bedenden ve hücre ruhlarının yardımından istifade edecek diğer bir bedensiz varlık, bu bedeni, organizasyonu dağılmaktan alıkoyacak tertipte tesiri altında tutar. Sempatizasyon şartları daha evvel hazırlanır.

Bütün bu misaller, ruhun ölümsüzlüğü, tekâmülü, zarureti için icablardır. Ruhî İdare Mekanizmaları tarafından tertip ve tanzim olunur. Selâm ve Sevgiler.

Sihirbazlar ve Doktorlar

(34. sayfadan devam)

ben, Nijeryaya avdet eden yerlilerin de kendilerine göre problemleri vardır. Gerçekten onların itibarı fazladır ama, Amerika veya Avrupada tahsillerini ikmal edenler, İngilterede yetişenler kadar makbul addedilmiyorlar. Avdet edenlerin dertlerine gelince: Bir İngiliz Üniversitesinde yetişen Dr. Lambo bunları en iyi anlayacak durumdadır.

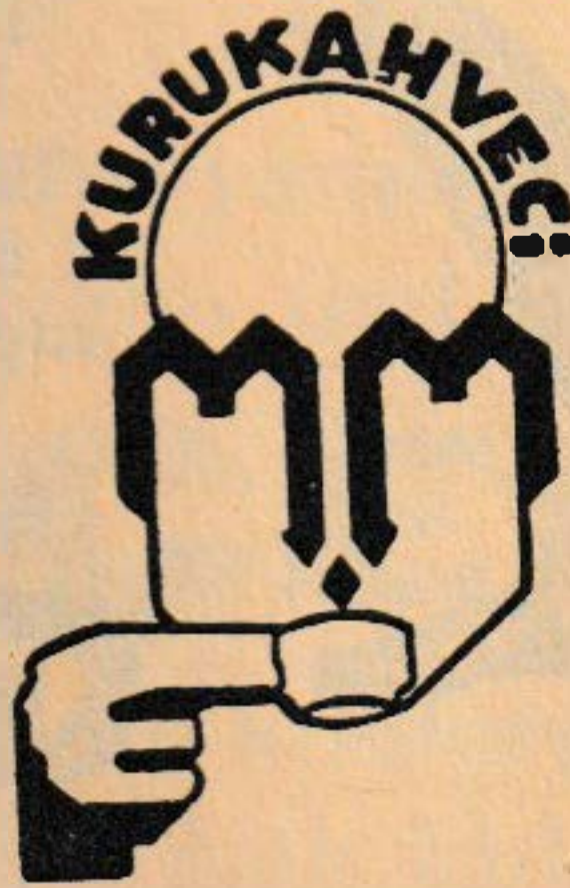
Dr. Lambo konuşmasına şöyle devam ediyor:

«Geleceği hazırlarken dikkat edeceğimiz husus, bizim en çok önem verdiğimiz hakikatlerin, zamanla değerlerinin çok değişmesidir.

Hastalar, istifade etmeyi undukları tedavi tarzına ve sağlık temin eden personelle karşı ne kadar fazla güvenirse, yardıma muhtaç oldukları zaman kendileri veya aile efradı merkezlere koşarak geleceklerdir.

Akıl hastalıklarının tedavisi için topluma ne kadar fazla sorumluluk yüklenirse, tepkisi o oranda kıymetli olacaktır.»

İşte diğer ülkeler için de pek fena olmayan bir temenni!

En Nefis Kahve

(RUH: 537)